

SLIK BOR STUDENTENE PÅ OLAVSVERN side 6

UIT VIL FORTSETTE Å REKRUTTERE STUDENTER, TIL TROSS FOR MANGLENDE BOLIGTILBUD.
SIDE 5

RENATE (CARRERA MORTENSEN) FRA UIT BLIR TV-KJENDIS
SIDE 9

HVA VIL DEN NYE REGJERINGEN GJØRE FOR STUDENTENE?
SIDE 10

MOTORPSYCHO: READ INTERVIEW WITH THE BAND
SIDE 18

LEDER

IDA ELISE STRØM, ANSVARLIG REDAKTØR
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

Hva venter oss nå, Norge?

Jeg ønsker ikke å kalle meg selv veldig politisk interessert, men sånn passe. Jeg stemmer ved valg, var på valgveke på valgdagen, og har en formening om hva jeg bør stemme. Jeg leser aviser, og følger vel over gjennomsnittlig med i det generelle nyhetsbildet. For ikke å glemme, jeg liker, og jeg har alltid en mening om alt, bare noen har lyst til å høre på.

Når denne utgaven av Utopia kommer ut er det en drøy uke siden valget, og regjeringsforhandlingene har nettopp startet. Erna, Siv, og Knut Arild og Trine jobber nå med å prøve og bli enige om hvem og hva som skal med og ikke med, og hva hver enkelt må ofre når skuta Norge nå skal styres videre i en ny retning. Uansett om du er fornøyd med valgresultatet eller ei, vil jeg driste meg til å påstå at det nok ikke blir så verst for noen av oss. Heller ikke om utfallet hadde blitt til 12 år med rødgrønt.

Jeg føler i hvert fall at som født i Norge, vant jeg for 23 år siden i Lotto. Et par tiår tidligere gjorde mine foreldre det samme, omtrent samtidig som vi fant oljen. I tillegg kan vi i år også stolt feire 100 års stemmerett for kvinner! I det store bildet har vi i mine øyne ingenting å klage på. For "har du noen gang lurt på hvordan det er å bo i en liten hytte uten strøm og vann?" Eller "Hvordan en dusj kan være høydepunktet på en dag?" Denne følelsen vet nok de fleste av oss her til lands lite om. Men den norske studenten Ingvild Tapio Kinge vet. Hun deltok tidligere i år på et utvekslingsprosjekt i Afrika, og hennes opplevelser kan du lese mer om på side 11.

Jeg er enig med Ingrid i det at vi har det veldig godt her i Norge. Så uansett om du er mer eller mindre fornøyd med utfallet av valget, så er jeg trygg på at jeg også i fremtiden vil bo i verdens beste land. Hvis du er spent på hva som nå venter oss anbefaler jeg artikkelen på side 10. Her er ikke leppestiftkjoler, utseende eller ektemenn i fokus, men kun knallharde fakta om hva den kommende regjeringen vil sette fokus på. Utopia har også tatt en tur ut på campus, for å høre hva studentene synes om valgutfallet. Det kan du lese om på side 7.

Men i denne utgaven kan du også lese om så mye mer enn politikk. De siste ukene har Tromsø som vanlig bydd på mye spennende på kulturfronten. I denne utgaven gir vi deg full rapport på Tromsøs Latinfestival No Siesta-Fiesta, Stumfilmdagene, samt et bredt utvalg av bok-, teater og CD-anmeldelser, for å nevne noe.

God lesing!

PFU Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALENA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
KASIA MIKOLAJEWSKA
LAYOUT@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
OLGA SHAVRINA
FOTO@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG**
LENE OLINE SEDOLFSSEN
ANNONSE@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

INNHOOLD

Nyheter

side 4

- A ship for homeless students still did not sail to Tromsø ..... side 4
- Universitet skal ikke takke nei til nye studenter ..... side 5
- Olavsvern naval base - a solution for the housing problem? ..... side 6
- Ask the Public: Elections ..... side 7
- Nytt Driv ..... side 7
- Det kastes for mye mat..... side 8
- Kari Traas gladiator skole ..... side 9
- Norge gir en ny sjanse til utviste studenter ..... side 8

Meninger

side 10

- Et borgelig utdanningsalternativ - kaos eller en slagkraftig plan ...side 10
- Den enkle gleden, den store forskjellen ..... side 11
- Bing' s spalte:**
- Byen som ikke har plass til studentene sine!.....side 12
- RevolUitinary research:**
- Surrounded by 200,000 militants looking for their next meal .....side 12
- World-reference:**
- Experts sighted the chemical warfare ghost in Syria .....side 13

Kultur

side 14

- NO SIESTA FIESTA 2013:**
- De Viajes -Flamenco made in Sevilla
- Samba Parade
- Fra Pagani to Piazzola .....side 14
- Re-Aligned..... side 15
- Nepalese people celebrate Teej Festival for women.....side 16
- MUSIKK**
- Sigrun Loe Sparboe: God oppstart for Viseklubben Spelt ..... side 17
- Arctic Calling - Norwegian and romantic, new and arctic ..... side 17
- Motorpsycho: rocking the North .....side 18
- Jørn Lunde: He came to rock .....side 19
- The Metal Page .....side 19
- CD-ANMELDELSER** ..... side 20
- The Stepkids
- Hekla Stålstrenga
- Hvitmalt Gjerde
- Janelle Monae
- Earl Sweatshirt
- BOKANMELDELSE**
- Fyrsten.....side 21
- SPILLANMELDELSE**
- Waking Mars .....side 21
- TEATERANMELDELSER**..... side 22
- Vildanden på turnè
- Brent Kjærlighet
- Jepp
- Danserena: Møte med tyngdekraften
- På besøk hos diktforeningen..... side 24
- Film Scoop: STUMFILMDAGER..... side 25

Underholdning

side 26

- Kjemien rundt oss ..... side 26
- Matspalte: Lutong Bahay ..... side 26

Les oss på utropia.no

Bildespesial: Shades of Red

1

2

3

4

5

6

FOTO:

1. OLGA SHAVRINA
2. MASUM AHMAD
3. MAGDALENA HESTHOLM
4. BORJA FERNANDEZ ALBERDI
5. BARBORA KALINCOVA
6. KASIA MIKOLAJEWSKA

Utropia for

35 år siden

1978:
Utropia skriver om utbyggingen i Breivika. Ved semesterstart denne høsten finner vi universitetet i Tromsø spredt på 17 forskjellige steder på Tromsøya, pluss feltstasjonen i Skibotn og Ramfjord forskningsstasjon. Det ser ut til å bli en gang på 1990-tallet før alle funksjonene til landets nordligste universitet er samlet på området i Breivika som nå er mest myr og utmark.

10 år siden

2003:
Utropia skriver om at alle Studentsamskipnadene i landet, bryter husleieloven når de benytter seg av depositum uten samtykke fra leietaker. Studentsamskipnaden i Tromsø mener at de har lov å bryte loven siden deres leieforhold er annerledes enn det private markedet. Hva angår studentene – er de likeglade, så lenge husleia ikke øker.

A ship for homeless students has still not sailed to Tromsø

Utopia earlier published an article about a ship that will host students who have no accommodation in Tromsø. The idea belongs to Ola Giæver. Unfortunately, his project still could not come true.

BARBORA KALINCOVA
BARBORA.KALINCOVA@GMAIL.COM

When the first article in Utopia was published, the information said that the ship is going to be in Tromsø in two weeks. Two weeks are gone and floating student house is still not coming.

The process is slow and the plan is delayed.

There are still many students without accommodation in Tromsø. Some of them already went back home. Some of them live in friend's place or in temporarily empty room. Giæver found a ship and started working on the project in May 2013. Everything should have been ready in August but it wasn't:

„The boat should be here at the end of July, maybe in the middle of August; and now I learned some students are already gone home“, Giæver says.

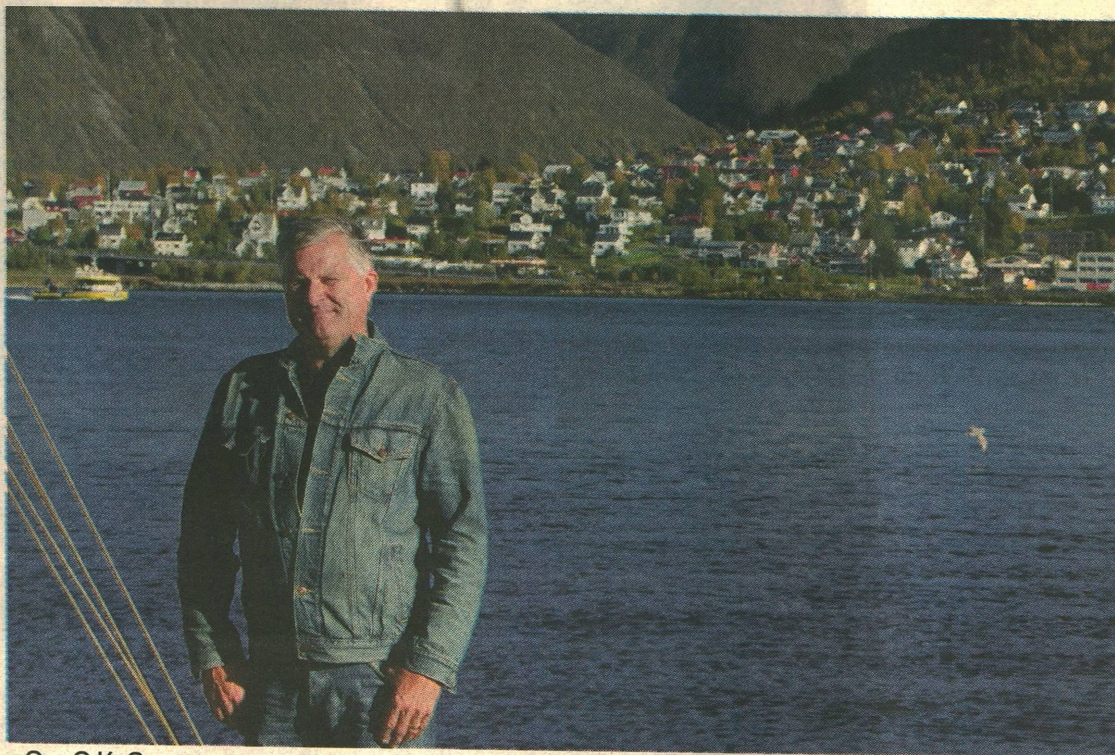
The reason for delay is unknown. Even Giæver himself does not know why the whole process takes so much time.

„Everybody likes the idea. I had had a meeting in a harbour office, which has the possibility to dock the ship. They even showed me the place when the boat would dock. Everything is almost ready, but not enough ready to consolidate.“

Paperwork stands in the way

Giæver first needs to have all required paperwork done, and then he can deliver the ship in Tromsø and have it safely docked in the harbour. However, he still waits for all the papers and the final decision.

„I have to sign the contract and make sure that there will not be any problem, when the ship arrives“, and continues

OLA O.K. GIÆVER WHO STANDS BEHIND THE IDEA SAYS THAT THE WHOLE PROCESS TAKES LONGER TIME THAN HE EXPECTED POSSIBLY BECAUSE OF THE DELAYED PAPERWORK. PHOTO: BORJA FERNANDEZ ALBERDI

with: „Why does it take such a long time? I do not know. They tell me that they have to wait for the final decision. The process takes more time than I expected, and actually it could have been much faster.“

The next step is that the Port of Tromsø needs to approve the project. According to Giæver the decision is about to be made very soon. After that, the fire station will also have to approve it. The final decision is in hands of Tromsø municipality which earlier said that they welcome the idea with open arms and they will try to make the decision quickly.

Giæver can do nothing else

but wait.

„I am willing to wait, but weeks and months are gone. All the students will eventually find a place to stay or they will leave Tromsø. Everything will become like last year and the year before. We have a big problem with housing crisis every August and nobody really cares about that.“

The ship will be in the heart of the city

The vision of the ship is clear. Giæver is happy that he has such a good place to dock the boat.

„It is right in the centre of Tromsø, in the heart of the

town. University is just up there, shops and bars are very close. I think it is a perfect place for a student house. Maybe it should be closer to the University, but then you are far away from the other life.“

Giæver wants to take the whole ship project even further. There will be a canteen, a reading room, a kitchen and even a bar on the board. Giæver has not heard any feedback from students, but he thinks that a ship as a place to live is a great idea. He says:

„If I was a student, I would love to live on a ship. I think it is a great idea. It is interesting and new.“

VERDENSTEATRET

K I N O

FØR MIDNATT

Den kritikerroste konklusjonen på Richard Linklater's fantastiske kjærlighetstrilogi med Ethan Hawke og Julie Delpy.

Se www.verdensteatret.no for hele månedens program

FØLG OSS PÅ: [FACEBOOK](#) [TWITTER](#) [INSTAGRAM](#)

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

Semesteret er i gang, og gamle problemer kommer tilbake for å plage studentlivet. For de som har vært her en stund er bolig-mangel ikke en ny sak. Når man ser tallene på de nye studieplassene og de nye studentboligene hvert år, ser man vanligvis at de første er større enn de andre, og byggingen av teknologibygget og MH2-bygget lover ikke en minking når det gjelder de første.

I tillegg er det mulig at flere internasjonale studenter skal strømme til Tromsø, etter at også Finland har satt krav på studieavgifter og Norge har blitt det eneste landet i Norden som tilbyr gratis utdanning. Disse får topp-prioritet når det gjelder subsidierte studentboliger på grunn av krav for å få visa fra Utlendingsdirektoratet.

De som ikke får studentbolig er tvunget til å lete privat, og man befinner seg raskt i en jungel der noen kan risikere å måtte betale 6000 kr i leie eller mer. De som ikke finner noe etter at de plassene universitetet tilrettelegger for de hjemløse studentene stenger, er vel tvunget å avbryte studiene og dra hjem. I fjor var det 100 av disse studentene.

Universitetet skal ikke slutte å øke

Når vi spør om hvorfor universitetet øker når det er bokstavelig talt ikke plass til det, svarer prorektor Wenche Jakobsen at studieplassene på universitet er tilrettelagt av kunnskapsdepartementet som svar på hva landsdelen trenger.

— Nord-Norge er i vekst, og dermed trenger landsdelen alle de menneskene som vi klarer å få hit, sier hun.

Hun viser dermed til at 70% av de som blir utdannet her blir her og at prosenten er mye lavere for de som skal studere i sør. Universitetet i Tromsø sin rolle er dermed veldig viktig for den fremtidige nordnorske arbeidskraft.

— Universitetet sitt ønske er ikke å senke nye studenters rekruttering, fortsetter hun, også når det gjelder internasjonale studenter som nå representerer 10% av studentene, og vi vil nå 15%. Vi får heller ha en overgangperiode med trangbodddhet til det blir nok boliger enn å si «nei takk» til de som vil studere her.

Boligbygging

Det har skjedd to ting som gjorde at det er den nåværende boligkrisen i Tromsø, forklarer

"DET ER TO TING SOM FØRTE TIL DAGENS BOLIGKRISE, IFØLGE WENCHE JAKOBSEN: FOR LAV TILDELING FRA STATEN NÅR DET GJELDER BYGGINGEN AV SUBSIDIERTE STUDENTBOLIGER, OG AT TROMSØ BY IKKE HAR KLART Å HOLDE TEMPO MED VEKSTEN AV BYEN SELV. FOTO: ALDWIN BOUTEVILLE

Jakobsen:

— Den ene er at vi synes at vi har for lav tildeling fra staten når det gjelder byggingen av subsidierte studentboliger.

Den andre er at Tromsø by har ikke klart å holde tempo med veksten av byen selv, og dette kunne ses tydelig i år.

— For å løse situasjonen må universitetet, studentsamskipnaden (SiTo) og Tromsø kommune jobbe tett i lag. Dette har vi begynt å gjøre og fra januar 2014 blir jeg medlem av SiTo-styret. En av våre mål er også å arbeide for å få de bevilgende myndigheter til å gi oss flere midler.

Ikke bare et Tromsø-problem

Problemet om bolig-mangel er et problem som alle de store studentbyene har, viser prorektoren. Trondheim, Oslo og Bergen ligger i omtrent samme situasjonen som UiT, men de har et pluss.

— Hvis noen studerer i Oslo, kan han også bo i Akershus, men dette kan ikke skje her i nord. Her er nabokommunene for langt unna og uten god nok infrastruktur mellom. Studerer du i Tromsø, må du bo i Tromsø.

Dette, sammen med en raskere byutvikling enn det prognosene sa, førte til krisen. Nå, bortsett fra å arbeide mot departementet for å få mer støtte for studentboligbygging, håper UiT også at den private boligbyggingen skal øke.

— Allerede nå ser jeg at man begynner å tenke litt kreativt: Olavsvern ble åpnet og flere private har gjort tilgjengelig soverom som de ikke hadde tenkt å

leie ut. Så får vi heller satse på at private åpner hjemmene sine i stedet for å senke universitetets kapasitet, forteller Jakobsen.

Departementet

Pengene som universitetet bruker for å øke studietilbudet kommer fra departementet. Pengene som SiTo bruker for å bygge flere studentboliger, kommer også fra det offentlige.

— Dessverre er det ikke sånt at når vi får midlene til studieplasser, så følger penger til studentboliger med, sier Jakobsen, og fortsetter, heldigvis er flere studentboliger i gang til å bli bygget, og flere skal følge. Jeg håper at vi er på det verste nå, når det gjelder bolig-mangel.

Hva bærer framtida?

På spørsmål om hva som skal skje med hensyn til det spådde valgresultatet (intervjuet ble gjort fredag den 6. september), svarer hun at hun ikke har en mening om det.

Universitetet skal ikke takke nei til nye studenter

UiT øker hvert år, men er det egentlig plass for alle studentene?

— Ingen partier vil i valgkamp si at de ikke vil bygge flere studentboliger, sier hun, og at en ting er det man sier nå, og en annen det som blir gjort.

Det hun håper på, er at politikere ser verdien at flere studenter skal studere i nord og

hva det betyr for landsdelens fremtid. I det bildet må SiTo få bygget de boliger universitetet trenger for at folk får anledning til utdanningsinstitusjonene.

— Det håper jeg på, der velger jeg å være optimist.

annonse

Våre blide og flinke Tannpleiere
Christina og Kristin ønsker deg velkommen

-Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 870,-
-Tannbleiking kr 3000,-
-Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 20% på disse prisene. Gjelder også på behandling utført av tannlege. Husk studentbevis.

MNTF

Tenner i sentrum

Tannlege Kjærstad AS

Storgata 39, Tromsø,
tlf 776 83 188

resepsjon@tannlegekjaerstad.nhn.no

Tannlege Jan Erik Kjærstad
Tannpleiere Kristin Solvang og Christina Fredheim

Ring for time:

Olavsvern naval base - a solution for the housing problem?

Beautiful nature, plenty of peace and quiet for studying, what more could students want from housing? Lower rent and more bus connections to the campus would be a good start, say the residents of Olavsvern.

PHOTO: DAVID GROAT

TIINA-MAARIA LAIHI
TLA055@POST.UIT.NO

Utropia has previously written about the old naval base Olavsvern that has been turned into temporary student housing, located about 24 kilometres away from the University. We went to see what the daily life is like at the old military base and to ask some questions of the current residents.

Background

Northern Norway's super-secret naval base was sold to the private investment group Olavsvern-Group for 38 million crowns earlier this year, and ever since there has been a great amount of speculation about the new owners and the intended purposes of the location.

In its heyday Olavsvern was one of NATO's and Norway's most important naval bases, but in 2009 the Norwegian parliament deemed it redundant and decided to put up for sale. The sale process created a lot of interest in the market place but eventually it was snapped up by local investors for well-below the asking price of 105 million crowns.

New Life as Student Residences

SiTo contacted the new owners earlier this fall and made a deal to allow it to be used for temporary student accommodation. The first students were al-

lowed to move into Olavsvern at the beginning of September. Although temporary, many residents still feel this is the best option they have.

"If I didn't live here, I would probably go and buy a tent and live in the mountains", says Peder Mølmen, 19, a psychology student who has just moved to Olavsvern.

Before he moved to Olavsvern he and some of the other residents of Olavsvern had been staying in temporary accommodation organised through Sofhjelpen.

Compared to other student houses, Olavsvern is situated much farther away from the University. It is a 45-minute bus ride to the University and is situated on the mainland, at the entrance to Ramfjorden. The view and the surroundings are incredibly charming and there is plenty of peace and quiet to be found.

The main concern of the students living in Olavsvern is the bus connections.

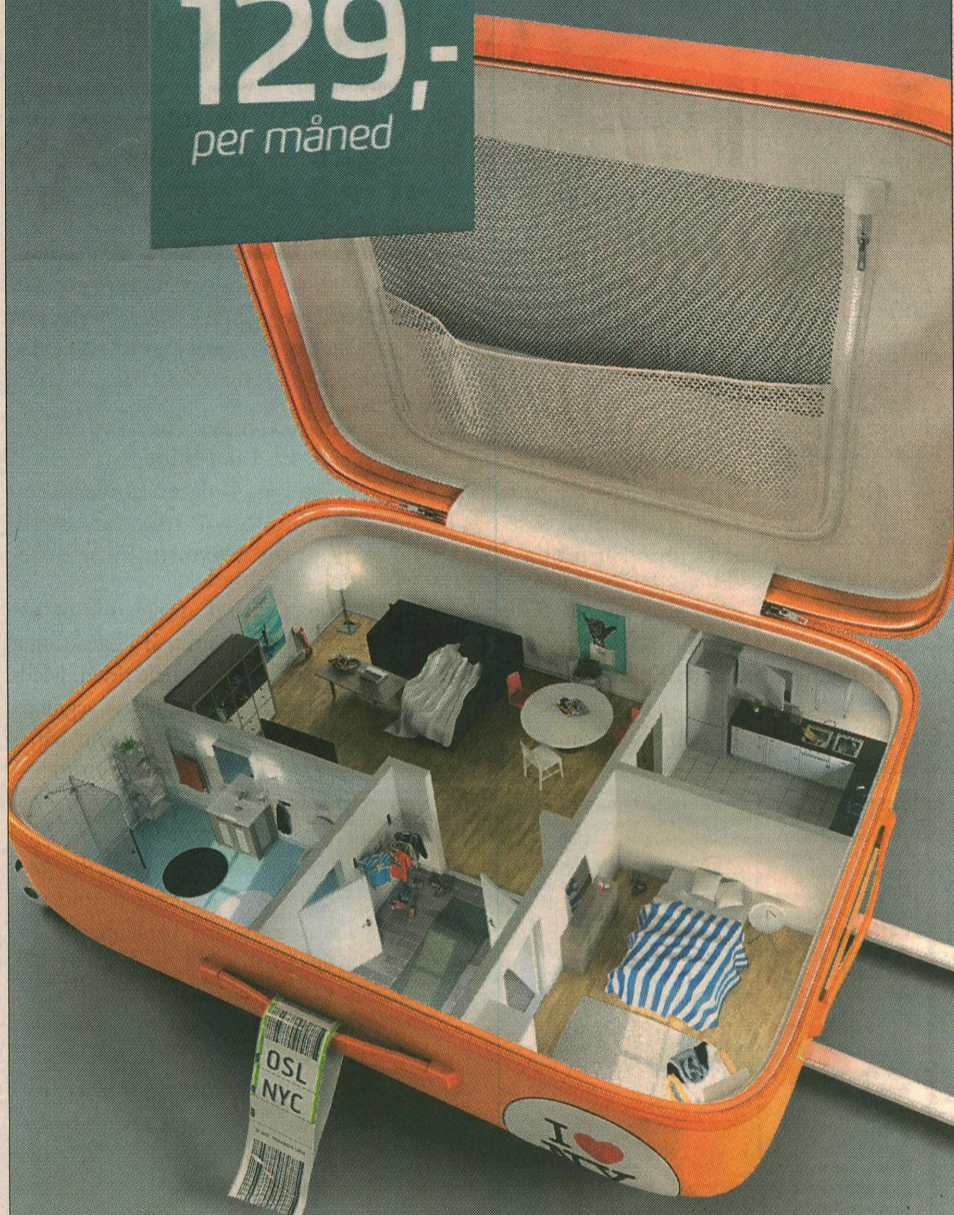
"We really need more buses, more often. Now we have to plan our grocery shopping and do it once a week in the city, because it is so far away", says Birte

Kampanje-
tilbud

Kun

129,-

per måned

INNBO + REISEFORSIKRING FOR UNGE

Bestill på sparebank1.no eller send FORSIKRING
til 07300 for å komme i gang.

Bank.
Forsikring.
Og deg.

SpareBank 1
NORD-NORGE

Kolås, 19, a first-year political science student. Kolås says apart from this issue she otherwise likes it in Olavsvern. "Though if I got a nice and cheap place in the city, I would probably move!" she says.

For many of the students it is still too early to tell if Olavsvern fulfills their needs for accommodation since they have only just moved there. Although the students have an added worry that their contract runs only until Christmas, and then they may have to move again. For now the students are sharing the building with some local pensioners and foreign contract workers, as well as the occasional film crew using the naval base as a filming location.

The Sense of Community

The students admit that it is not all bad here. The rent is 4500 NOK and includes fairly spacious and furnished rooms with their own bathroom, a shared kitchen, a laundry room, wi-fi, electricity, water as well as a small but functional gym. The officers' lounge is available for use by request for get-togethers and parties.

"What we really would like is a common room with a TV, and maybe a bigger kitchen too", admits Kolås. At the moment some of the students have their own TV and the kitchen is shared by as many as 10 students.

So far the residents seem to be happy about their living situation, and while both Mølmen and Kolås admit that the rent is a bit high considering the distance and the lack of bus connections to the city and the campus, they also appreciate the fact that so many things are included in the rent.

"SiTo did warn us that it is far away, but people living here are generally very nice", Mølmen adds.

Because of the isolation from other students, the residents are planning activities to do together. Kolås says she has even bought her own fishing rod, so that they can all go fishing together.

While the distance is making it harder to participate in the social activities in the city, the students are also planning to have their own party, and maybe hiring a water taxi to take them to the city afterwards.

"It would be nice to have a get-together and get to know each other better, even though we often sit in the kitchen and chat together," says Kolås. "I've made so many new friends out of the people living here and I'm really hoping we'll do many things together in the future!"

Ask the Public

BARBORA KALINCOVA
BARBORA.KALINCOVA@GMAIL.COM

Norwegian society voted for new the government. Here you can see the opinions of University of Tromsø.

ALL PHOTOS: SARAH GALANTINI

TINA SØRRIVE, 18, MATHS STUDENT

How are you satisfied with elections' results?

I am not particularly fond of it, but it could be worse and FRP could get have gotten even bigger. I was happy in last period.

Why?

Because I like the fact that everyone gets the same chance. Everything becomes privatized now.

What do you expect from the new government?

I expect some changes in taxes, more liberalization with people working for themselves. But I do not expect something huge.

AYLIN DESIRES KARAYAZGAN, 27, VISUAL AND CULTURAL STUDIES

How are you satisfied with elections' results?

Not much really. First of all the party I voted for did not get any people into the parliament. And I think there will be changes in Norway and they will mostly be negative.

Why do you like the other party more?

I think they have good basic values and I believe society should be built on values they represent. They are focused on things that I appreciate in society.

What do you expect from new government?

It is difficult to say at this moment, because we have to wait to see what coalition will be. The new government is not settled yet.

MARIUS HANSEN, 25, ENERGY AND THE ENVIRONMENT STUDENT

How are you satisfied with elections' results?

Well, I did not quite go towards my party. I am quite happy that one man from ASVO in Troms goes into the parliament.

What do you expect from new government?

I do not know. I am still waiting to see what kind of government it is going to be; because as far as I know it is not sure what parties will be in the government.

Where you happy in the last period?

I would like the politics to grow more to the left, but it was better than what alternatives we can get now.

TORA SMITH AULIE, 25, VISUAL AND CULTURAL STUDIES

How are you satisfied with the elections' results?

I am not satisfied at all. I did not want to shift the party.

Why?

The other party is just better, I like their values. I am against the oil drilling and I am very afraid of what will happen.

In last period, were you satisfied?

Yes, I support their way of thinking and how they govern this society.

.....
DANIEL SØRDAHL, 25, ORGANIZATION AND MANAGEMENT MASTER STUDENT

Nytt Driv

Vil du nippe til vin og spille brettspill? Eller kanskje få med deg favorittbandet på Stor-scenen? På nyåret kan du gjøre begge deler, og mer til, skal vi tro gjengen bak nye Driv.

ARBEIDSUTVALGET OG DAGLIG LEDER FOR DRIV GIR TOMMEL OPP FOR TROMSØS NYE STUDENTHUS. FRA VENSTRE: MEDLEMMER AV ARBEIDSUTVALGET MAGNUS ANDERSSON, LISE SETSAAS, JOHN DELA SIAYOR OG DAGLIG LEDER FOR DRIV, STINE TRONSDATTER. FOTO: ISABEL NADINE JENSEN

ISABEL NADINE JENSEN
ISABELNADINE@HOTMAIL.COM

15. januar kan du for første gang oppleve Tromsøs nye studenthus. I september ble det derfor arrangert allmøte om fremgangen til prosjektet. Daglig leder for Driv, Stine Tronsdatter, forsikret de godt over 20 fremmøtte om at alt går etter planen mot åpning på nyåret.

— Vi kommer først til å åpne en kafe, og deretter vil resten av huset åpne i mars, forteller Tronsdatter, og legger til at det kommer til å bli en stor feiring når dørene åpnes for første gang.

Større og bedre

Etter tretten år i gule lokaler på brygga i Tromsø, pakker Driv sakene og flytter til Mack-kvartalet. Der venter 2300 kvm som nå er i ferd med å bli omgjort til studentenes eget hus. Tronsdatter håper på å få samlet flest mulig studenter under samme tak.

— Driv skal ikke bare være et konserthus. Vi skal ha mye aktivitet og et større spekter enn tidligere, forteller hun.

Og slik det nye studenthuset ble presentert, manglet det ikke på variasjon. Med blant annet et kon-

sertlokale som kan huse 900 mennesker, øvingslokaler tilgjengelige for lokale band, minglerom og kafeer har Driv som mål å ha aktivitet på huset stort sett hele tiden. Medlem av arbeidsutvalget på vegne av Driv, Magnus Andersson, håper dette vil løfte studentkulturen i Tromsø.

— Et Tromsø uten Driv ville vært kjedelig. Å få samlet mye under et tak er viktig for studentkulturen, forteller han.

Du kan bestemme

Til tross for full kontroll på byggingen er lite likevel avklart og bestemt, ifølge Andersson. Dette fordi arbeidsutvalget vil at studentene selv skal være med på utforming av Driv.

— Dette er studentenes eget hus, utdyper han.

Framtidens Driv ligger dermed i studentenes hender, også etter åpninga neste år. Andreassen understreker at alle som vil kan komme med innspill.

— Vi prøver å nå flest mulig. Det er et mål å innfri studentenes ønsker, forteller han.

Are you satisfied with the election result?

Yes I'm very happy. The majority of the Norwegian people chose a new political course for our country, a course that will strengthen Norway's competitive power as well as the public school and healthcare sectors.

What is your opinion about the last period?

All in all the outgoing government did a decent job, however much could have been better. Therefore I like the majority of the Norwegian people to choose a new course for our country.

What are your expectations for the next few months?

I expect that a new political coalition is in place and working on establishing a new political course.

Det kastes for mye mat

På Rema 1000 i Stakkevollvegen kastes det brød, ferskvareprodukter og kjølevarer. Det er et problem at så mange utgåtte varer går til spille. Og at dumpsterdivere finner nytte i den er ikke nødvendigvis noe negativt.

NOE AV MATEN SOM SKAL KASTES.

ALLE BILDER: EIRA TRIGUERO

THEA VINGE
THEAVINGE@LIVE.NO

Butikkmedarbeider Magnus Solvang (28) anser ikke dumpsterdiving som et problem.

— Hvis ingen kommer og tar maten må vi betale for å bli kvitt den. Problemet er ramponering og hærverk som av og til følger med. For eksempel kan søppelbøttene bli veltet.

Han har forståelse for at folk dumpsterdiver.

— Jeg har vært hos kompiser som har lagd middag av kyllingkjøttdeig som har gått ut på dato, og syns det er helt OK. Selv kunne han ikke ha tenkt seg å finne gratis, utgått mat i søpla.

— Jeg hadde nok ikke gått i en container og henta maten, men jeg job-

ber jo her og tar med meg det jeg har lyst på. Vi får jo det som går ut på dato, og det er jo flott.

Hva kastes?

All mat som har overskredet holdbarhetsdatoen må fjernes fra butikkhyllene.

— Vi har et mål om å ha femten brød som skal kastes hver dag, fordi dette gjør at vi klarer å ha et ferskt utvalg av ulike brød hele dagen.

Ferskvarer og kjølevarer kastes det mer av. Butikken bestiller kartonger med varer i, og ofte blir det noen til overs.

— Hvis vi skal prøve en ny vare og får femten, men bare selger ti, så er det jo fem til overs som må kastes.

BUTIKKMEDARBEIDER PÅ REMA 1000 I STAKKEVOLLVEGEN MAGNUS SOLVANG (28) SER IKKE PROBLEMET MED DUMPSTER DIVING.

Sånn er det bare.

Et ekstremt tilfelle er egg. Solvang forteller om forskning som viser at egg kan holde seg opptil ett år. Holdbarhetsdatoen på noen uker forteller en annen historie.

— Det er regler som sier at det skal være sånn, og egg er noe det hives mye mer av enn tidligere. Men vi merker jo at det er noe som ikke stemmer når vi står og hiver masse egg.

Tiltak for å kaste mindre

Tiltak fra matprodusentene og holdningsendring blant konsumentene kan minske mengden mat som må kastes.

— Gilde har økt holdbarhetsdatoen på noen varer med to uker, fordi de tidligere har hatt et slingsringsmonn på denne perioden. Det vil jo selvfølgelig hjelpe på. Dessuten jobbes det kontinuerlig med at varer skal komme i en kartongstørrelse som er store nok til at de fyller behovet, samtidig som de er så små at det ikke blir mange varer til overs.

I tillegg til slike preventive tiltak trengs en innsats fra konsumentenes side. Fordi, når man forholder seg slaviske til utgangsdatoen og kaster en vare som åpenbart ikke er fordervet bare fordi den gikk ut dagen før, er det kanskje et symptom på at en holdning har blitt for ekstrem.

Solvang forteller om en episode der han stod på melkekjøla og observerte en kunde valgte den bakerste melkekartongen i rekka. Han sjekket utgangsdatoen på den forreste, som var en uke frem i tid.

— Så konsumentene vil ha, eller de skal ha, varer som går ut om lengst mulig tid. En uke er liksom ikke nok.

På spørsmålet om vi er for bortskjemte, svarer han:

— Vel, vi har havnet i et bruk- og kast samfunn som ikke er bærekraftig. I fremtiden er det ikke sikkert at matproduksjon og importindustri kan dekke et så høyt forbruk som vi har i Norge.

Norge gir en ny sjanse til utviste studenter

CHRISTIAN NILSEN
HR.NILSEN@GMAIL.COM

Regjeringen har tildeling 23.5 millioner i tilskudd til forfulgte studenter som er utvist fra universiteter grunnet deres aktivisme for menneskerettigheter og demokrati.

Studenter som arbeider for demokratisk endring blir som oftest i autoritære stater oppfattet som en trussel mot staten. De som velger å engasjere seg fratas ofte muligheten til å fullføre egen utdanning. Utvisning er som oftest den mest effektive måten å stoppe studentengasjement og -organisering. Studenter som kunne blitt morgendagens ledere blir istedenfor tvunget inn i et liv i arbeidsløshet og fattigdom.

Regjeringens forslag er å innføre en prøveordning for tjue studenter som har blitt utvist fra sitt lærested i sitt hjemland, for å la dem fullføre sin utdanning i Norge. Proveordningen vil gå over en 4 årsperiode i første omgang.

”Det kan komme veldig mye godt ut av en slik satsing. Ordningen er også viktig for studenter og akademikere her i Norge. Vi får noe tilbake. Disse studentene har en helt annet erfaring og vil tilføre læremiljøet noe verdifullt.” sa utenriksminister Espen Barth Eide under innlendingen av lanseringen av Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond, SAIH, sin prøveordning for forfulgte studentaktivister ved Blindern den 3. september 2013.

NSO leder Ola Magnussen Rydje og SAIH leder Anja Bakken Riise sa i en uttalelse: ”Det er fantastisk at regjeringen har lyttet til vårt forslag. Over hele verden er tusenvis av studenter utvist fra universiteter på grunn av sitt politiske engasjement. Nå tar Norge et ansvar og setter globale studentrettigheter på dagsorden”.

Proveordningen ”Students at Risk” gjelder for studenter som utvises fra sitt lærested på grunn av sitt engasjement for menneskerettigheter og demokrati – for eksempel studentbevegelsen, i et politisk parti, i urfolksorganisasjoner eller i organisasjoner for lesbiske, homofile, bifile og transpersoner, såkalte LHBT-organisasjoner.

Proveordningen baseres på informasjon fra lokale samarbeidspartnere som kjenner til situasjonen for studentene. Her må ordningen benytte seg av norske utenriksstasjoner, sivilsamfunns-, menneskerettighets- og bistandsorganisasjoner sine kontaktnettverk. Politisk aktive studenter jobber gjerne gjennom eller har kontakter i sivilsamfunnsorganisasjoner, og jobber sjelden helt alene. Gjennom sitt nettverk hører studenten om prøveordningen og snakker med lokale organisasjoner eller en norsk utenriksstasjon for å nomineres til prøveordningen.

Studentene som er aktuelle for ordningen kvalifiserer ikke til asyl – det vil si at de som skal inkluderes i ordningen ikke nødvendigvis er utsatt for forfølgelse og tortur, og er ikke nødvendigvis i akutt fare, men de anses av myndighetene som en såpass trussel at de knebles ved å bli fratatt studieretten.

I Zimbabwe alene, har mer enn 1000 studenter blitt arrestert mellom 2006 og 2010, og 187 studenter har blitt utvist fra læringsinstitusjoner. ”Utvisning er et effektivt middel for å dempe dissenterende røster, mange av disse studentene blir tvunget ut i et liv av arbeidsledighet og fattigdom. Det er svært viktig at studenter ikke blir skremt bort fra å snakke ut politisk og deres evne til å organisere” uttalte Riise og Rydje i en felles pressemelding.

Kari Traas gladiator skole

UiT-student Renate Carrera Mortensen skal konkurrere om å bli Kari Traas ambassadør i ett år.

TIMME ELLINGJORD
TIMME.ELLINGJORD@GMAIL.COM

De fleste har nok enten fått med seg plakatene på bussholdeplassene, eller TV reklamen i beste sendetid; her er TV3 sin nye stor-satsing innen realitysjangeren – “Kari Traa leikane”.

Lekene er Kari Traas egen versjon av femkamp, hvor det deltar 13 vidt forskjellige jenter i en konkurranse. Alle med en ting felles, de tar utfordringer på strak arm. Det kan man også med trygghet si at Vannøya-jenta og UiT-student Renate Carrera Mortensen (23) også gjør. Hun meldte seg på programmet etter å ha blitt oppfordret av sin eldre søster.

Selv om konkurransen kan karakteriseres som en femkamp, konkurrerer jentene i all hovedsak mot hverandre i to lag som er forskjellige for hver konkurranse. Her vil det beste laget bli premiært, mens det tapende laget vil miste en deltager, som vil måtte dra hjem i kjent reality stil. Det vil være Traa som velger ut de to mulige kandidatene for hjemreise. Disse vil i ren gladiator duell konkurrere om å få bli.

downhill- sykling, ski, elvepadling, fallskjermhopping og lignende ekstrem sporter, i alle fall hvis man skal tolke programmets reklame “bokstavelig”. Selv har Renate lagt sin elsk på Voss og den spesielle naturen, men hun kan naturligvis ikke selv avsløre for mye av seriens program og forløp. Dette siden programmet ennå ikke er sendt på TV. Selv ikke familien vet noe, så Renate har også måtte være sparsom med informasjon til sine nærmeste, men det har ikke manglet på støtte av den grunn.

— De har vært skikkelig støttende. Positive. Dem tenker jo bare på at Kari Traa representerer noe bra. Dem er veldig nysgjerrig på hva jeg har gjort, jeg har jo ikke kunnet sagt noen ting. Så jeg gleder meg jo til å høre med dem etterpå, og se underveis hva de tenker, og hva de tror hvis jeg får en utfordring om jeg faktisk blir å gjøre den, og kjenner dem meg så godt, og om jeg er så tøff. Så det blir nok litt rart for dem også. Jeg er jo fra Vannøya, som er et veldig lite sted, og plutselig skal Vannøyjenta være med der, det bli jo mye snakk.

Selv om hun ikke kan avsløre noe særlig rundt programmet, kan hun avsløre at en av konkurransene omfattet den sære sporten “Roller Derby”, noe hun kan konstatere at ga mersmak, dette i likhet med flere av de andre sportene. Men Renate som til daglig studerer språk og litteratur på

Universitetet i Tromsø, har ingen relevant erfaring til programmets ekstreme aktiviteter. Som hun selv sier, så har hun alltid vært veldig aktiv, deriblant har hun danset i flere år, og ser kanskje

VANNØYA-JENTA OG STUDENT VED UIT, RENATE CARRERA MORTENSEN (23) SKAL KONKURRERE OM Å BLI TILBUDT EN ETTÅRIG TRAINEESTILLING, SOM ANSIKTET UTAD OG PROMOTØR I AS KARI TRAA.

selv på dette som en absolutt fordel i forhold til flere av de aktuelle aktivitetene.

Men i følge TV3 selv, er det ikke med sikkerhet at det vil være den mest ekstreme av dem alle som vil vinne, i konkurransen vil egenskaper som kreativitet, mot, vilje og ikke minst en evne til å være uhøytidelig være svært viktige. Og nettopp her kan 23 åringen fra Vannøya spille ut sin joker, for i følge henne selv er hun veldig allsidig, noe som i alle fall kan ha hjulpet henne med å komme med på programmet som en av de tretten deltakerne.

— Jeg er veldig allsidig tror jeg (etterfulgt av lett latter), men hvordan man kom med vet man jo ikke helt ennå, og hvorfor akkurat jeg ble valg ut. Forhåpent-

ligvis så dem noe spesielt med meg; og noen av kriteriene Kari ønsker i en eventuell samarbeidspartner.

For vinneren av programmet vil nettopp bli tilbudt en ettårig traineestilling, som ansiktet utad og promotør i AS Kari Traa. Selv om ikke Renate ville vinne og få traineestillingen, ville hun absolutt vurdere å putte deltagelsen på CV-en. Som hun selv sier, så er det absolutt noe hun er stolt over å ha vært med på.

—Alle har kanskje fobier og ting dem ikke liker, men der har du muligheten til å pushe deg til grensen. Jeg lærte masse om meg selv, og det var veldig lærerikt. Hvordan man er som person, kanskje jeg ikke hadde trodd at

jeg hadde den fobien, men plutselig fikk jeg den. Det er som sagt veldig lærerikt, man sitter med en god følelse. Man lærer å utfordre seg selv, være kreativ og ikke være redd.

Deltagerne bodde under innspillingen i en telt-camp på en høyde over Voss, men det var på ingen måter så primitivt som det høres ut som. Ifølge Renate, var vellværen til deltagerne høyt prioritert. Rikelig med næring og søvn må til for at man skal kunne yte sitt beste i en slik konkurranse. Innspillingen som var tidlig i sommer, har ført til ti episoder med premiere på TV3 26. september. Så nå gjenstår det bare å se om vi kan følge Renate, og den andre Tromsø jenta Anja Harbitz helt til slutt.

ALLE BILDER: LASSE BERRE/TV3.

De forskjellige konkurransene foregår i og rundt Traas hjemsted Voss, og bygda kjent for ekstrem sport er ikke et tilfeldig valgt casting sted. Jentene vil nemlig konkurrere i ekstrem sporter som

Kommentar

Et borgelig utdanningsalternativ - kaos eller en slagkraftig plan

10. september våknet Norge opp til et kommende regjeringsskifte. Fra den sittende rød-grønne regjeringen flytter man seg nå til et sentrum-høyre alternativ. Men hva vet vi om det nye som kommer?

ILLUSTRASJON: EVA SALMAN

TIMME ELLINGJORD
TIMME.ELLINGJORD@GMAIL.COM

Under valgkampen har det mest av kritikken til avtroppende statsminister Jens Stoltenberg handlet om nettopp dette, hva er det egentlig den nye koalisjonen handler om? Svarene har til tiden vært vage og diffuse, mye grunnet en manglende felles plattform. Men er virkelig politikken til de fire borgerlige partiene så forskjellige, at det vil oppstå problemer under en eventuell regjeringdannelse? Vi har tatt partienes utdanningspolitikk i nærmere øyensyn, for å se hva vi som studenter kan vente oss.

Samkjørt politikk

På sett og vis illustrer de fire partiene en grandios plan for utdan-

ningspolitikken. I samtlige parti-programmer finner en lovnader om at man skal sikre seg universiteter i verdensklasse, med en særlig høy grad av internasjonalt samarbeid og satsing. Virkemidlene for å få til disse målsetningene er i stor grad samkjørte. Alle partiene stiller seg for eksempel støttende til at det skal komme en økt grunnbevilgning til universitetene, samt at det offentliges finansiering av private og offentlige studiesteder bør likestilles.

Ikke særlig overraskende, følger den liberalistiske ånden til de borgerlige partiene som en rød tråd igjennom politikken deres, hvor man blant annet lover følgende; Universiteter og høyskoler bør selv kunne fastsette opptakskravene sine. Studenter

som velger privat høyere utdanning skal få en del av skolepengene betalt, dette gjelder særlig hvor tilsvarende utdanning ikke finnes på offentlige utdanningsinstitusjoner. Samtidig er de borgerlige partiene enige om at det ikke skal godkjennes flere universiteter i Norge, med fare for å tynne ut utdanningsinstitusjonen mer.

Internasjonalisering

Samtlige partier legger internasjonalisering som et høyt mål, og ønsker et bedre opplegg rund å studere i utlandet. Studenter skal oppmuntres til studier i utlandet, og det skal bli lettere å få godkjent studier i utlandet. Som et virkemiddel til dette, ønsker Løvebakkens nye kvartett å gjeninnføre lånekassestøtte til

det første året av utdanningen i USA og ikke-vestlige land.

Studentens velferd

Man skulle ikke tro at det var nødvendig i dagens velferds-Norge, men alle de borgerlige partiene poengterer faktisk at alle skal ha lik mulighet til å ta høyere utdanning, uavhengig av egen eller foreldrenes økonomi. De borgerlige ser særdeles ut til å bry seg om vår økonomi, de vil ikke bare innføre elleve måneders studiestøtte, men de vil også heve inntekts- og formuesgrensen til Statens Lånekasse, samtidig som at lån og stipend skal følge den vanlige lønns- og prisveksten i samfunnet. Høyst aktuelt for boligløse Tromsø, følger også samtlige partier opp med en lovnad på minimum

2000 nye studentboliger i året, hvor særdeles utsatte områder skal prioriteres.

Forskning

En høyning av kunnskapssamfunnet Norge står lagt fremme på agendaen, dette særlig innen forskning. De Borgerlige planlegger både å opprette et forskningsfond innad i Oljefondet, som spesifikt skal finansiere forskningen. Samt at de fleste partiene velger å stille seg bak målet om at man innen 2020 skal bruke 3 % av Norges samlede Bruttonasjonalprodukt (BNP) på forskning. I tillegg til dette lover et flertall av partiene både en oppgradering og økning i forskningsmessiginfrastruktur, samt at man skal innføre skattefradrag på privatinvestering i forskning.

Den enkle gleden, den store forskjellen

FOTO: PRIVAT

INGVILD TAPIO KINGE, 20 ÅR GAMMEL STUDENT. PSYKOLOGISTUDENT I TRONDHEIM

Har du noen gang lurt på hvordan det er å bo i ei lita hytte uten strøm og vann? Hvordan man kan sitte fire personer på en lett motorsykkel? Hvordan en dusj kan være høydepunktet på en dag? Hvordan man finner glede i de helt enkle tingene? Har du noen gang lurt på hvordan det er å være totalt lykkelig? Svarene kan ligge i å ta steget ut av komfortsonen sin, flytte på baken og komme seg ut i verden.

Det er ikke til å komme bort i fra at vi nordmenn har det godt. Vi har mat i kjøleskapet, varme i huset og et system som pakker oss godt inn i omsorg, sikkerhet og gode utsikter. Er det noe vi er misfornøyd med; sene busser, høye bensinpriser, for lite sol eller overmodne bananer, kan vi skrive til høyeste hold og problemet blir tatt opp på neste møte med statsrådet. På tross av de mange privilegiene vi har velger vi å bruke dagene våre på å klage og lete etter problemer, henge ut de som er vellykkede og selv jakte

på kilden til evig ungdom og fem kilo mindre på kroppen. Folkens, snap out of it! Livet er så mye mer.

I januar i år sendte studentorganisasjonen AIESEC og Fredskorpset ut åtte norske studenter til Kenya, Mozambique og Uganda og mottok samtidig syv studenter fra de respektive landene. Vi var del av et utvekslingsprosjekt der nordmenn jobbet for frivillige organisasjoner på det afrikanske kontinent, mens afrikanerne jobbet i Norge for organisasjoner som Redd Barna og Ungdom Mot Rasisme. Målet er å utveksle erfaringer og bidra til en bærekraftig utvikling av NGOene, men som deltaker sitter man også igjen med en enorm personlig gevinst. Du møter en totalt annerledes kultur, et nytt språk og et annet klima som utfordrer, omfavner og bergtar deg.

Vi var tre jenter som i fem måneder jobbet for en NGO kalt Arise and Shine Uganda

(AASU) i Uganda. AASU driver et barnehjem i Jinja og har åpnet en barneskole i en liten landsby ca. tre timer kjøring opp langs Nilen. I denne landsbyen ble vi engasjerte i små prosjekt som entreprenørskap, HIV/AIDS-undervisning, engelskopplæring av voksne og ernæringsprogram for underernærte barn. På tross av kommunikasjonsvaner der landsbyfolket ikke kunne engelsk, kom vi tett inn på mange enkeltskjebner. Foreldre som er redde for og knyttet seg til barna fordi sjansene for at de dør er store. Ei enslig syvbarnsmor som ikke kunne betale husleien på seks kroner i måneden og måtte leve på andres nåde og medfølelse. Den samme moren kom til oss en av de første dagene med en liten baby i armene og tryglet oss om å overta barnet - malaria ville ikke gi slipp og hun klarte ikke selv å brødfø den lille.

Dessverre er det ikke slik at man kan hjelpe alle de tren-

gende menneskene man møter. Om du sletter gjelda deres, har de likevel mat på bordet i morgen? «Give a man a fish, and you feed him for a day. Teach a man to fish, and you feed him for a lifetime» er det noe som heter, og det var dette målet vi satte oss i møte med den ugandiske hverdagen. Vi skulle ikke komme som noen bedrevitere og fortelle dem hvordan de skulle leve, men heller observere deres leveste, gi dem tilgang på den informasjonen de trengte for å forbedre levekårene sine og hjelpe dem på vei til selv å øke livsstandarden sin. Og det kan jeg love dere, ingenting føles bedre enn å vite at det man gjør hjelper en hel familie, kanskje til og med et samfunn, på vei til et bedre liv.

Når man daglig vitner en ganske brutal og hard hverdag lærer man seg også å finne enkle gleder i hverdagen. Fire dager i uka bodde vi på madrasser i små hytter uten vann og strøm, men med rotter og mus, og vei-

en til og fra landsbyen var støvete og lang. Så det å komme hjem til Jinja og kunne vaske seg, se vannet renne brunt ned i sluken og endelig føle seg rein igjen - det er en følelse jeg aldri vil glemme. Eller når strøm og vann plutselig forsvant og var borte i flere timer, noen ganger i flere dager, var det jubel og glede i heimen da det så kom tilbake. Vi gledet oss over solmoden ananas, pasjonsfrukt i bønner og spann, de timene vi unte oss ved bassenget på et av byens hoteller. Vi gledet oss over sola, hverandre og ikke minst - livet.

Som norsk student har du anledning til å reise ut og oppleve verden. Du har et universitet, et samfunn og en Lånekasse som støtter deg, og Norge trenger deg som er opptatt av noe mer enn bare spritkvote og siste mote. Uansett med hvem, hvor eller når du reiser - gjør det! Man kan kanskje ikke redde verden på et halvt år, men man kan sikkert og visst gjøre en forskjell!

Bing's Spalte

Krisetilstander

IDA BING
ØKONOMI OG LEDELSE PÅ HANDELS-
HØYSKOLEN

Velkommen til Tromsø – byen som ikke har plass til studentene sine!

Kan virkelig en så bastant ytring være riktig? Svaret gir meg en flau smak i munnen. Har du hatt et øye halvt åpent og med skråblikk skannet nyhetsportaler de siste månedene bør du ha fått med deg boligangelen for studentene i Romsa (aka. Tromsø på samisk). Det er rett og slett flaut at et universitet i Norge åpner opp for flere studieplasser uten å følge opp med tilsvarende boligmuligheter. For de går hånd i hånd – studieplassene og boplassene – uten den ene kan jo ikke den andre fungere. Jeg hadde allerede svekket tiltro til boligmarkedet da jeg entret Tromsø for et år siden, men jeg kan den dag i dag kjapt konkludere med at universitetet har bæsja på leggen; i fjor opplevde UiT en drastisk økning studiesøkere, hele 19 prosent. Og det med pur intensjon om å rekruttere flere studenter til byen. Tromsø har i disse dager en boligkrise, og vi som studenter stiller tragisk nok bakerst i køen.

Det er rene nomadetilstander i byen. En uke på 15 kvadrat med ei venninne her, tre netter på sofaen til en annen og deretter tre uker på gjesterommet til en fjern slektning av tanten din, som du aldri har møtt, men hun er visstnok gudmoren til lillebroren din. Alt i påvente av en ferdigbehandlet søknad angående studentbolig, eller en hyggelig telefon som kan fortelle deg at du ble plukket ut av de 130 som var på visning i helga. UiT har aktivt stått på og veiva med armene til alskens studenter, og i disse dager – fulle med twerking, folk som lurar på hva reven sier og kjolen til Siv – så burde et oppgående universitet være mer opplyste omkring konsekvensen av sine handlinger.

En midlertidig løsning, som startet opp i fjor høst, var å innlosjere et lass av unge, uvitende ferskinger på brannstasjonen rett utenfor sentrum. Jeg var en av de heldige som slapp, mye takket være fanatisk oppdatering av finn.no sine nettsider, men jeg kjenner folk som var der. Tenk da, du får rulle ut en tynn madrass på et skarve stykke kvadratmeter med dine få eiendeler rundt deg,

ILLUSTRASJON: JULIE HAGERUP

side om side med andre som lider samme skjebne. Og du har null kontroll på hva som skjer i rommet, eventuelt kommer til å skje, i løpet av døgnet. Noen bestemmer seg kanskje for å synge Avicii flerstemt og drikke øl. Du vil aller helst sove, for du har tilfeldigvis skaffet deg medlemskap på Kraft, hatt en fandanivoldsk bra lesedag og drukket melk i stedet for kaffe, når nabomadrassene bestemmer seg for å arrangere tidenes fest på lunken vodka, så søvnen du planla er utelukket. Hva vet jeg, sikkert også verre ting som foregikk der. Poenget er at slike nødløsninger ikke burde være et alternativ for UiT -Norges arktiske universitet.

I år har det dukket opp hakket flere kreative løsninger. Et eksempel er de nye studentboligene på Olavsværn, som du kan lese om i denne utgaven av Utopia hvis du blir et par sider bakover (etter at du er ferdig å lese det jeg har på hjertet, selvfølgelig). Men OMG, til hvilken pris? Du bor flott, men også langt unna sentrum. På dagtid finnes det gode transportløsninger, men når du står og hutrer utenfor Driv en vakker fredagskveld, så går det ingen buss. Og det finnes kanskje ingen sofa. Jeg har forstått – et-

ter tolv måneder i Tromsø – at det går ingen busser til distrikt-Tromsø på kveldstid. Er du så heldig å komme deg ut på landet kommer du deg ikke hjem igjen, og omvendt. Og jeg tviler sterkt på at universitetet investerer penger i en egen shufflebuss fra Stortorget til Olavsværn i nærmeste fremtid. Nye studentboliger ved Storskogen er også under planlegging, men hallo, vi vet jo alle at reguleringsplaner og byggeprosesser i samarbeid med kommunen tar flere semestre før de gjennomføres. Det vil ikke gro opp nye leiligheter bare ved å plante noen penger i jorda.

Så hva er alternativet? Telte ved Prestvannet? Jeg leste faktisk om en fyr som bodde i campingvogn, og det fungerte greit, helt inntil han trengte et sted med strømtiltak for å parkere vognen – da fikk han plutselig blankt nei. Det skal ikke være lett. Jeg håper for din del, du som sitter her og leser med grønn pose fra Akademisk Kvarter og gnir søvnen ut av øynene fordi du var så uheldig å begynne alle forelesningene dine 08.15 hver dag, at du har fått deg et sted å bo. I hvert fall et midlertidig sted. Så får vi bare håpe at disse shufflebussene blir noe av i nærmeste fremtid.

Revol UiTionary

Surrounded by 200 med militants lo their next m

Venturing into war ravaged zones to play his small role in making the world a better place this PHD student has strayed far from the normal academic stereotype.

MATTHEW LYNCH
MASTERS IN BUSINESS CREATION AND
ENTREPRENEURSHIP

ON THE GROUND RESEARCH IN S

The world is a complex place, no more so than in the aftermath of a war. Randolph Wallace Rhea is a PHD student at UiT's Centre for Peace Studies whose area of study takes him into prior war zones. His research looks at improving the process of assisting those whose lives have been most devastated by conflict. Surprisingly among those most negatively affected are the prior combatants, the same people who have participated in the conflict.

After a conflict ends there are a large number of prior combatants who no longer have an occupation or a purpose. They have no economic opportunities, they have no social network and they often live in countries with complex political situations. Rhea has been studying the Great Lakes region of Africa which covers countries like Uganda, Rwanda, Democratic Republic of Congo, and South Sudan. Here there are more than enough examples of large militia who are armed with simple but deadly weapons such as AK47s.

These people have often grown up knowing no other way of life but that of war, and when that war ceases, so to do their economic opportunities. These people are desperate, they are hungry, poor, uneducated and scarily they are heavily armed.

This is where the UN or World Bank often steps in with programmes that are labeled as Dis-armament, demobilization and re-integrations (DDR Programmes). Rhea says "part of the programme involves removing weapons from militia and then attempting to reintegrate them into society". It sounds simple but is in fact an incredibly difficult task.

The task is so difficult that in this line of work projects are not measured in terms of success, but rather in acceptable levels of failure. This recognizes that you can have as

many good ideas as you like, but execution is such a wildly difficult task that anything above 100% failure should be considered a success. Rhea says "it's not to say that there isn't goals to which aid agencies should be held accountable too, rather that the level of expectations need to be in line with the operating reality".

Rhea gives the example where one of the many goals of the programme may be to provide vocational training, but how will you achieve that in a land where you cannot even buy the materials to build the training facility. You cannot even buy the materials for teaching. It all has to be imported from neighboring countries. At the ground level you have to organize for someone to drive to the neighboring country, purchase the items, get the items through customs, and transport them to the training site without getting hijacked. This would normally be a large logistical task in any country, but in the locations Rhea is studying this is close to impossible.

Rhea's main area of focus has been South Sudan. Here they have an armed force of around 200,000 people. The goal is to transform 50,000 of these into a regular standing army, the remainder need to be re-integrated back into society.

Currently a pilot program is being run of approximately 500 people where these people have voluntarily exchanged their weapons in exchange for what in theory should represent a shot at creating a new life. All eyes are on this project and the success of it will impact the remaining process of trying to disarm the other 150,000 militants. Rhea says "the participants are vocal in reminding them that the overall success of the campaign is dependent on how well they are treated."

Rhea travelled to South Sudan in May and June of this year to see

Research

200,000 ar-
king for
eal

SUDAN. PHOTO: RANDOLPH WALLACE RHEA

the pilot programme in action. He talks about how this is "one of the poorest places on earth" he has ever seen. He mentions that in other impoverished places he has travelled to if a car breaks down it will be stripped for parts and sold off or re-cycled into other items. He said that in South Sudan "people are too poor to even buy hand tools to strip broken down vehicles". He talks about seeing people farming fields using their bare hands. Their biggest concern according to Rhea is where their next meal is coming from. Scarily he says "there are approximately 200,000 people in similar circumstances, and most have not yet been disarmed." It is easy to see the potential for trouble in such a desperate situation.

This is where the UN and NGO's roles become so vital. Rhea's project focusses on assessing the effectiveness of these reintegration programmes. His goal is to figure out what works and what doesn't work when trying to reintegrate prior combatants. He forms part of the feedback loop in trying to constantly improve the effectiveness of these organisations in dealing with conflict ravaged zones.

When asked about whether these organisations are succeeding he reminds me that you have to be careful in what your expectations of success are. He thinks that these organisations are incredibly professional and doing everything in their power to bring positive outcomes. However, they operate in the most challenging environments possible and face insurmountable challenges, so in his opinion they are achieving an acceptable level of failure.

Rheas also is quick to say you cannot be too idealistic, you have to accept that you can only do what is humanly possible and that making a small contribution is far greater than making no contribution at all.

SARA LUPINI
PEACE AND CONFLICT
TRANSFORMATION

Syria is the issue on everyone's lip, the reason is pretty obvious: we are talking about war. Syria has been shaken by the long wave of the Arab Spring which reaches its borders a little bit later but not less powerfully. There a disorganized rebellion unexpectedly arose against a monolithic power base, tolerated abroad even during the worst time in the middle-east neighborhood relations, the Assad family, which has been ruling the country since 1971. Rapidly the people asking for the resignation of President Bashar al-Assad were targeted as rebels and the first incidents between the civilian and the police occurred, soon the rebels started to organize themselves in an efficient guerrilla army able to retain some territories from the control of the state and therefore experiencing one of the harshest repression in the so-called Arab Spring revolution panorama. From the beginning the independent press engaged in covering the issue from the field pointed out the harshness of the situation, a Civil war that blooded the population while the international organizations remained feeble and unable to decide how to handle the umpteenth country falling a pieces in the area.

Are chemical weapons reason enough to go to war?

Then something happened. After almost two years of civil war, and an amount of casualties of about 100000 victims, the shadow of the use of Chemical Weapons dropped on the battlefield. As a reaction, the UN has been immediately alerted and called to investigate scrupulously what really happened in the suburb area of Damasco, the syrian capital city, where the Chemical weapons seemed to be used in unclear circumstances. Meanwhile the

world big powers started to take a position toward the conflict, Russia backed up the regime and the US embrace the rebel causa, with a President Obama ready to take military action against Syrian President Bashar Assad's regime due to the evidence that the US intelligence provide about the ownership of such weaponry. The public opinion has already experienced this kind of revelation in a not so remote time, when a different US president, supported by a not so concrete evidence of a Chemical weapons arsenal in Iraq embraced the shield of the preemptive war to invade the country and remove Saddam Hussein from the presidency. Even there the UN were called to investigate on the possible presence of chemical weapons.

Of course the situation is different, above all because nowadays we are sure such weapon have been used, the doubts are just about who used them. In fact while many are blaming furiously the Assad government others support the thesis that blame the rebel for the alleged use of those weapons in order to divert the western country, forcing them to be engaged actively in the eradication of the Syrian regime. That represent a menacing breakup in the unity of intents of the great powers too, the ones who support the non-involvement of the Assad family are pushing for a soft approach through the diplomatic channels while the ones incriminating the regime seems intentioned in punishing the open violation of international standards on the use of chemical and biological weapons. Standards that Syria has always refused to agreed upon.

By the way, without digging into the geopolitical and strategic dimension of the increasingly likely

open conflict, is however possible to perceive how fundamental as well as controversial is the issue of the use of Chemical weapons. In fact, as soon as they are evoked everyone is suddenly ready to intervene in the battlefield even if since that moment dictators and regimes have been slaughtering the civilian experiencing nothing more than some economic sanctions or diplomatic pressures. In Iraq for example, only the hypothesis that these weapons of mass destruction could be possessed by the dictator was considered enough to justify a preemptive armed conflict, carried out unilaterally, and of which the world still suffers the consequences. Then, when the outcome of the investigation team of experts from the United Nations proved the American intelligence sources wrong, saying that it was not about WMDs, was too late to reconsider the decision since the strike had been already carried out with the support of a large part of public opinion terrified by the ghosts of a chemical warfare.

Even the war has rules

Let's imagine how far deep into the people consciences rooted the announcement that in Syria such weapon truly exist and one of the fighting parties dared to rely on them to escalate the conflict. Because even if we know the quote "All is fair in love and war", the Geneva conventions on the law of war has changed our perspective toward what is far and what is not concerning warfare. So when we speak about war, we are somehow prepared for the common atrocities of the war: stories of violence, the macabre show of city rogues and blood in the streets, victims, corpses. In recent times we get used even to the concept of asymmetric wars, urban guerriglia and terror tactics. What we are not prepared to deal with is the resurgence of the WMDs, both as a concept itself and as what it implies in a warfare setting. If we want to make a comparison, we could say that we used to think of war as a game of chess in fact, at war, as much as in the game of chess, it is reasonable to think that victory does not come with the complete destruction of the opponent, you aim to do checkmate.

Just as in chess generally the strategic victories are achieved by the elimination of vantage points or targets vital to the enemy armed for-

ces, such as shelters, roads, airfields. We aim to eliminate the towers, the bishops, the horses. Of course, a strategic bombing also leads to the casualties, we understand it, some pawns will be taken; but the problem of chemical or biological weapons is that they are designed exclusively to remove all traces of the opponent from the chessboard, weapons of mass destruction bear this name because they aim to kill human beings, without any kind of strategic advantage in doing so. "Unfortunately, there are no international laws against war itself," says Daryl Kimball, executive director of the Arms Control Association. "But there are rules about how wars can and cannot be conducted. Holding the line against further chemical weapons use is in the interests of the United States and international security, because chemical weapons produce horrible, indiscriminate effects, especially against civilians, and because the erosion of the taboo against chemical weapons can lead to further, more significant use of these or other mass destruction weapons in the future."

Those are weapons of fear

The idea of setting a precedent for a future introduction of such war means scared the hell out of any responsible political leader, and fear sometimes leads to impulsive aggressive reactions, so where diplomacy fails even democratic presidents like Barack Obama, who built the credibility of his two presidential mandates on the promise of the american disengagement from the missions abroad, take into account the recourse to the use of force. This time however there is still hope, diplomacy has not yet failed. Even if the UN Security Council meeting on the topic ended in a stalemate, without authorization for military intervention due to the vetoes of some of the members, President Barack Obama asked Congress to delay votes on authorizing military strikes against Syria in order to give Russia time to get Syria to surrender any chemical weapons it possesses, simultaneously UN experts led by the Swedish scientist Ake Sellstrom will be able to clarify some of the contradictory issues related to the use of chemicals in damasco and finally allows the United Nations to act as an united assembly once for all planning any kind of concerted action able to put an end to the Syrian crisis.

World-reference

Experts sighted the chemical warfare ghost in Syria

ILLUSTRATION: MATEUSZ MOTYKA

NO SIESTA FIESTA 2013

PHOTO: BORJA FERNANDEZ ALBERDI

De Viajes – Flamenco made in Sevilla

MARIANO MACCHI
M.MACCHI5@CAMPUS.UNIMIB.IT

Writing about a flamenco concert is not simple and to some extent may be even pointless: this will sound like an overused cliché, but you had to be there to really appreciate what flamenco is about. On written paper, not only the music is lost, but also the atmosphere and the visual and interpretative side of flamenco. The close connection between music and interpretation was evident since the very beginning, in small yet noticeable details. For example, the interpreters (Pako Mejias, vocalist; María Mandrágora, dancer; Guillermo Guillén; guitarist) entered the stage one by one in a solemn manner, a subtle hint of the ritualistic nature of a flamenco concert, for those who have never seen one before.

During the first piece the dancer wasn't wearing traditional clothes, yet her seriousness and involvement – as well as her skill, of course – made up for it and after a moment the atmosphere was tense and hypnotic. For those of you not familiar with flamenco, a brief introduction could be useful, before going

on. This Spanish folk music and dance originates from Andalucía, a southern region in Spain, and includes passionate and heart-rending singing. The lyrics are serious and often revolve around the pain and sorrow humans have to endure; something that connects it to folk music from other countries, like Argentinian Tango and Portuguese Fado. This is complemented by extremely rhythmical – and harsher than “classical”, because of the different techniques used and because of differences in the instrument itself that in the “flamenco version” has a drier and thinner sound – guitar, intense and expressive dancing full of foot stamps and percussion made with handclaps and snaps. All of this was fully exploited by the Trio and allowed for a rich and captivating atmosphere: various spectators in the audience were nodding their heads and shuffling their feet at the rhythm of the music.

In resuming this review I have to point out that all these elements were used to create rich rhythmical textures but were also from time to

time downsized to allow for more intimate and delicate pieces. After a passionate beginning, the Trio proposed a calmer song, where the dancer was actually barefoot – shoes are key in giving resonance to foot stamps – and concentrated more in traditional flamenco arm movements than in percussion. Nevertheless the focus was on rhythm and most of the pieces showed this clearly. In particular, the song performed at mid-concert, when the dancer finally put on clothes that resembled the traditional ones, was very percussion-oriented and involved a high-intensity performance of the dancer full of rapid-fire and impressive footwork that required her lot of energy, as one could easily tell by some visible signs of fatigue in her face after the greatly applauded ending.

The conclusion of the concert saw great enthusiasm from the audience, which induced a double-encore and kind words of gratitude from the members of the trio, in their first – and at this point maybe not last – apparition in Tromsø.

Samba Parade

S.: The next year I can come and dance samba... hahaha! Whose initiative is it?

V.: Is an initiative of a Norwegian man, his name is Ola Asdahl Rokkones, he contacted us and we are four in the group of organizers. At the beginning it was small, but little by little it grew and became bigger and bigger.

S.: Nice, has the parade always been a part of 'No Siesta Fiesta'?

V.: Yes, we are the 'No Siesta Fiesta', the association runs the festival. We have activities all week, on Saturday the activity is called 'Samba parade' because we call the people; what we want to say, at least from my side, it is that Latin

America is not a place with criminality and drugs, we are cheerful people, we are positive people. People that even have problems, within bad economy always want to be cheerful, because things will find their way. This is the important thing, this is what I want that the people see, my kids are here, family, mother and my sisters; I take everybody, so that people see that we are good, working and cheerful people.

“No Siesta Fiesta” is “The swift current of the Gulf Stream travels from Latin America to the Arctic North and warms the soul of Norway”, as the organizer thought it, and Samba Parade, makes you shake your hips, almost like in Rio de Janeiro.

PHOTO: BORJA FERNANDEZ ALBERDI

BUENOS AIRE'S TRADITIONAL MUSIC GETS SUBMERGED INTO CLASSICAL MUSIC

From Paganini to Piazzolla

MARIANO MACCHI
M.MACCHI5@CAMPUS.UNIMIB.IT

In the context of the No Siesta Fiesta Festival, featuring Hispanic and South American music, a night involving Tango was unavoidable. In the small yet cozy ambient of Café Sänn, the duo composed by Erica Toth (violin) and Göran Schöllser (guitar) proposed music from different and variegated musical traditions with special consideration for Piazzolla's Tango. But since the concert's focus was not only of Buenos Aire's music, as its title points out, the beginning was reserved to a really energetic rendition of Paganini's “sonata no. 1 from the Centone di Sonate”, a composition for violin and guitar (Paganini was not only one of the most celebrated violin virtuosos of all time, but also an accomplished guitar player).

A joyful ambient was then set with Giuliani's no. 4 op. 74 from his “Raccolta” that got immediately downsized by Piazzolla's “Nightclub 1960”, as the author used to point out, a tango is inherently serious and of sad nature. The focus switched to the guitar, until then relegated to a background accompanying role, when Tarrega's famous delicate solo piece for guitar “Capricho árabe” was played. Tchaikovsky's “Autumn Song” played by both, without interruptions from the previous piece, set a decrease in the rhythm and a darker atmosphere, something that underlines how well Tchaikovsky

captured that season nature within a small piece.

In yet another high contrast, it was time for Sarasate's Zigeunerweisen, a favourite among violin virtuosos that got rendered in a rather enthusiastic way that featured even foot-stamps from the violinist. Everything calmed down with a gentle rendition of Villa-Lobos' solo piece for guitar “Choro Tipico” immediately followed by Piazzolla's “Oblivion”, skillfully compressed in an arrangement for solo guitar that maintained its melancholic atmosphere. The ending of the concert was then dedicated to a rapid succession of tangos as Piazzolla's “Bordel”, “Milonga del ángel” and “Revirado” were played one after the other allowing for high contrasts in rhythm and atmosphere, at this point clearly one of the characteristics that the duo was looking for in their concert.

The encore was reserved to yet another musical tradition, since Antonio Lauro's “Vals Venezolano no. 2” was performed in rearrangement that allowed the both of them to play together a piece originally for solo guitar, concluding thus a concert that displayed high proficiency from both the members of the duo, that met almost religious silence and attention from a small yet highly involved crowd.

FOTO: ALESSANDRO BELLELI

ALESSANDRO BELLELI
ALELLE1@HOTMAIL.COM

It's Saturday 15th of September, 1:30 pm and Storgata becomes the departing point for “Samba Parade”, the Northernmost Samba Parade, part of the “No Siesta Fiesta” Festival. For the occasion just after the parade, Utopia interviews Valeria Ferrando (V.), one of the enthusiastic participants of the parade. Valeria Ferrando is originally from Peru and has been living in Tromsø for the last 10 years.

Sarah Galantini (interviewer, S.): When did 'Samba Parade' start?

V.: 7 years ago, 7 years of Samba Parade, never with Brazilian girls hehe. Samba Parade should at least have 2 Brazilian mulata with bikini (laughing).

RE-ALIGNED ART

The Re-Aligned Tromsø

EMILIA BERNACKA
EM.BERNACKA@GMAIL.COM

Last weekend (13th – 16th of Sep) Tromsø reminded us one more time why it's called Paris of the North. Thanks to The Re-Aligned Art project, the city was filled with cultural events in local galleries, theatres and on the streets. Starting on Friday with an exhibition opening, one could take part in symposiums, film screenings and poetry readings.

The Re-Aligned Art project was initiated by Tromsø Kunstforening and curators from Perpetuum Mobile - Ivor Stodolsky and Marita Muukkonen. It is a vast project that brings together a diverse range of artists from Russia, Ukraine and Belarus to work on contemporary significant issues from the realms of art and politics. "The focus is not put on cultural identification only how they interact. It's about which position you take as an artist", says Stodolsky "we want to push the boundaries and I think it's going pretty well".

The personal is political

Art can't really avoid political is-

suess because it's always created in a political context. "The person is political" and artists are the one to say it aloud like Alexey Lorsh does in his comics on key events in Russia which are displayed at the exhibition. In the 90s Alexey tried to make a living as an ordinary citizen working as a designer – but because of the changes in the political situation in 90s, he felt the inner compulsion to become again actively engaged. Since then his posters have been used as a political weapon by others during demonstrations in Moscow.

Another installation was A Documentation Staircase showing street performances, among them are videos of Pussy Riot and the SO-Ska Group on the evening of parliamentary elections in Ukraine in 2006. You can find walls covered in collages by Babi Badalov which he calls "the visual poetry". They talk about Badalov's past, a tragic family story and the nostalgic life of a refugee. Playing with words, different alphabets, typos and artistic techniques he tries to show a

more complex view of reality. He talks about his inner West-East integration and ambiguous feelings towards Russia – love of the Soviet Union as his homeland and repulsion towards its intolerance, narrow mindedness and ignorance towards human rights.

Connect the differences

"There are many differences between those activists just like in real politics. [They have differences in] alignment, freedom of speech, etc. – it creates a movement that connects them all", comments Stodolsky. The Re-Aligned Art is trying to capture and direct the thoughts on the twenty-first century – called "the lack of concepts" - which is being shaped right under our noses. There was the French Revolution in 1789, the Spring of Nations in 1848 and civil protests in May 1968. The 60s gave us post-modernism which was supposed to set art free from all sorts of overwhelming concepts and boundaries. In a world connected by the Internet, which is a democratic tool for societies, we

PHOTO: SARAH GALANTINI

PLAN OF ESCAPE FROM THE DONETSK REGION BY ROMAN MININ

have the Arab Spring, the economic crisis in Europe, new resistance towards systems in China and Russia and vocal ecological and peace movements. Post-modernism with its identity in politics stopped being sufficient. The Re-Aligned Art is not about gaining more influence for minorities – it's a current that creates new value in gathering people of different backgrounds and approaches to work through the acute issues of the contemporary world. "Some talk about post-post-modernism coming but we say pre – let's see what's in front of us!" –

says co-curator Muukkonen.

The exhibition is displayed in Tromsø Kunstforening until November 2013. It has already been shown in Berlin, Helsinki and Murmansk and it's going to be exhibited as well in Moscow and Stockholm. The art collection is impressive, there is much more to see including pieces commenting on Norwegian in-house issues like oil politics and Breivik's case. Remember to take your time, talk to artists, curators, friends and be a part of Re-Aligned movement!

Learning Mural, Learning Network

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Prior to the Re-Aligned Art Symposium opening at the Tromsø Kunstforening, Utopia had a chance to interview one of the artists, Nikolay Oleynikov. To introduce him shortly we should say that he is a "Russian artist, an activist, an antifascist, an editor of the Chto Delat? Newspaper," and above all, an artist based in Moscow. His art pieces that stand out the most are his murals and graphic works. Here in Tromsø he came to continue the tradition and create a mural. He invited the citizens of Tromsø to take part in his "Learning Mural" project where they created a painting on the second floor of Tromsø Kunstforening. The participants worked on the idea together with Oleynikov for a few evenings before the opening of the exhibition, but when we met him on Monday, he had started working on the mural by himself. He said it is often not easy to gather all the people to participate and to get involved for so many days. Most of the people who participated in the project were students from the Tromsø Kunstakademiet.

The general idea of the mural project is based on feedback from local people wherever Oleynikov is working. Each location requires different approaches, he says, and often very physical practices. For example, in Helsinki, the participants organized wrestling sessions, and their mural was based on that idea. (That image is now being used as the theme picture for the Re-Aligned Art materials in Tromsø.) Oleynikov makes the art possible by creating the atmosphere, taking pictures and focusing on composition, but mostly Oleynikov needs feedback from the local community. On that basis, he creates the temporary collective. Here in Tromsø, he wanted to discuss the situation of visual culture. Word by word we came to the point when Oleynikov explained what he wanted to focus on in Tromsø.

One thing that really struck him in Norway is the number of hunting magazines. You can buy them everywhere, many different types, in every bookstore. And they contain a lot of violence. It is a domestica-

ted tradition, says Nikolay, a tradition of violence and hunting. As a popular visual culture medium, the glossy magazines are filled with pictures of dead animals and beautiful girls going hunting. Oleynikov said he could not find it in any other place in the world he has been to. He did some research and discovered that, in fact, all the violent pictures started to show up in the 2000s, not earlier, even though the magazines have existed since the 1960s. Whenever Oleynikov comes to a new place, he starts looking for points of connection and things he can criticize. Using this visual violence, Norwegian society is creating a public memory. Both the domesticated hunting culture and the traditional one—as it is perceived by Norwegians today—gave Oleynikov many points to discuss and rethink.

He started by looking for similarities (common points, examples, symptoms) with the Utøya situation. It was so easy to realize how close those violent hunting images shown in the glossy magazines are

PHOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

to what Breivik did on Utøya on the 22nd of July, 2011. Together with the participants he would look for similarities, quotations, and parts of texts which could be connected in a way to the situation from that day. A museum can also create a public memory and the mural based on that work could start showing and creating a dif-

ferent perspective on the situation. The mural in the museum creates a space for discussion, a space for a horizontal network between the people and the art/artist, where everyone can challenge their own opinions, learn from it, and discuss things that people are often so accustomed to that they no longer think to discuss them.

Nepalese people celebrate Teej Festival for women

Saturday 7th September was an important day for Nepalese people. They celebrated Teej Festival and welcomed the new Nepalese students at the University of Tromsø for this year. Utrophia was allowed to share this time with them.

BARBORA KALINCOVA

BARBORA.KALINCOVA@GMAIL.COM

7 September 2013 is a special day for the Nepalese population. On this day they celebrate Teej, the most important festival for Hindu women and girls who have reached puberty. Married Nepalese women go to their parents' house to see their father and brothers. "On this specific day we sing songs about suffering and happiness, to express how we are feeling in our lives," says Sita Poudel.

This big day is more important in the rural areas of Nepal since the women get some free time from their day to day household jobs and get the chance to be together with their parents. Parents invite their daughter(s) or send someone to bring her/them to their home a day or two before the festival.

Teej: a dedication to Nepalese Women

Sita continues: "In the past it's been very difficult for married women to leave their homes, because they are not allowed to go outside for almost the entire year. Today their families, especially fathers and brothers, invite them to their place. This is thus the only opportunity where married women can find some freedom-time." The main concept of the

whole event revolves around the freedom of women. This is the only day they can have the best meals, dance and share stories from their husband's place.

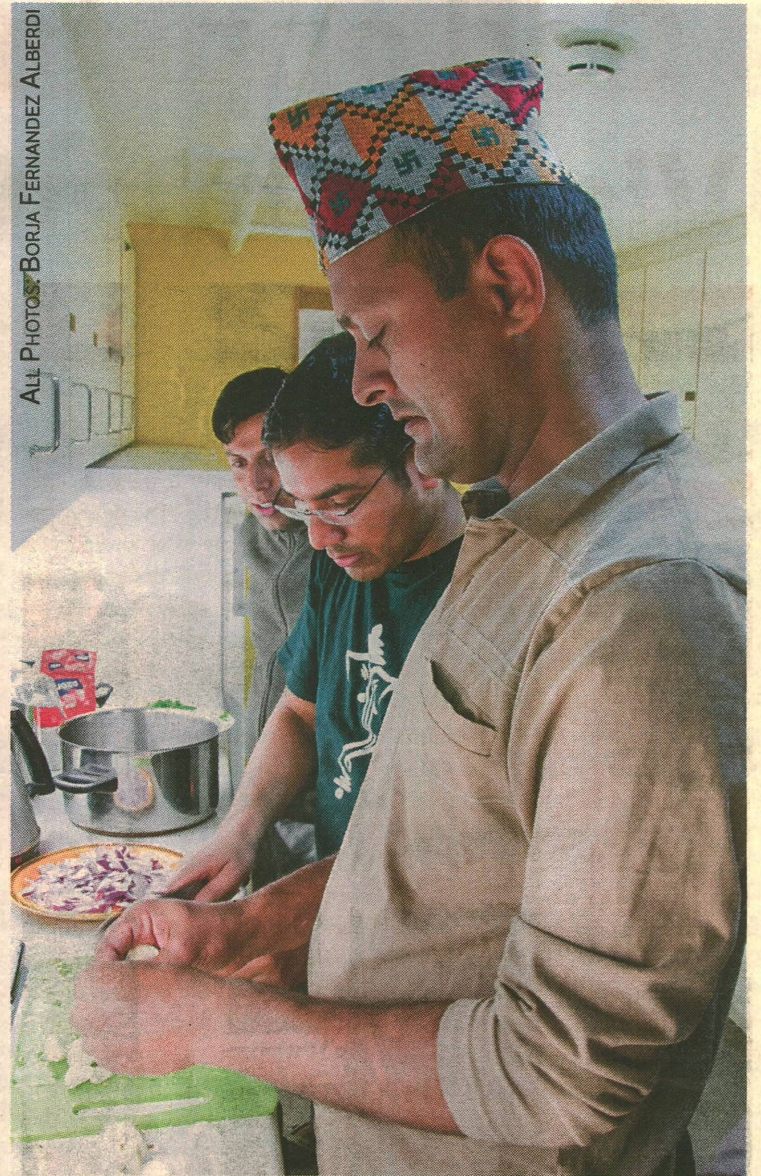
The whole story originated many years ago. Women in the rural Nepalese society usually face multiple work burdens, so they hardly get any leisure time. Especially the newly married daughters-in-law experience comparatively more work pressure and adjustment-related anxiety. In the past, there was no time for them to rest. So when this festival came into existence, women had three days of resting and relaxing. "During this time they are being treated well, they're having good food and they can meet friends," conveys Sita.

An important part of Teej is the music. Sita states that the songs sung during Teej are very meaningful. "The women would come together and sing songs about suffering and happiness. They sing about being mistreated in their husband's house and their grief, pain, sorrow or happiness." This is the best way for Nepalese women to express themselves. As Bidhya Chapagain says: "The times are changing. Nowadays women in Nepal are more independent and happy."

Celebrating in Tromsø

It was really amazing to see the cultural bonding of Nepalese students to celebrate Teej in a traditional way, although being thousands of miles away from Nepal. Our first steps led to the kitchen at Åsgårdveien. The feast was being prepared by the male students whilst the girls and newcomers were the invitees. "We want to appreciate them and show them our respect," says Ramesh Bhatta while cooking chicken. Because of the fact that students in Tromsø don't have big kitchens, the Nepalese student had to improvise. "We are cooking all around the Tromsø, because we were not able to make traditional food at one place," Hari Silwal told us. The dinner is composed of typical Nepalese chicken, rice, vegetables, curry, beans and pickles made out of tomatoes and potatoes.

As soon as dinner is ready, cooks change clothes to join the meal. After that, everyone gathers in the Prestvannet kindergarten. "We had no other place to celebrate. Since we couldn't get the hall, we had to borrow this kindergarten for the afternoon," says Ramesh. After dinner, the men in the room start preparing the feast and are

NEPALESE MEN PREPARING VEGETABLES FOR THE TRADITIONAL DINNER

making space for dancing. Soon the women are coming. From the first tones of music, the Nepalese start dancing.

When a certain number of attendants is attained, the music stops playing and everyone introduces him- or herself to the audience. This is not a regular part of Teej celebrations, but since the event is international, there are new students every semester and an introduction is needed. After this brief pause, music starts playing again. Everybody is allowed to take food during dancing, but the women are the first ones to eat. "I did not expect so experience Teej Festival so far away from home. I was very pleased," says Sita.

Sunday fasting

Teej Festival does not end with Saturday's feast. The next day, Nepalese women start fasting. "Dinner on Saturday should be eaten around midnight to make the woman's body strong enough for fasting. More specifically, rice and milk are combined to make the mixture heavy enough. All day long they do not eat, some of them don't even drink water. Through fasting their body gets weaker, physical borders are being broken and women connect with God. Sita mentions: "I used to fast properly, without water, for my husband's prosperity and also for my children. This year I think I will drink some water."

WOMEN CELEBRATING THE TEEJ FESTIVAL. WEARING RED SARI MEANS THAT THEY ARE MARRIED.

God oppstart for Viseklubben Spelt

ALLE BILDER: KASIA MIKOLAJEWSKA

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

Stemningen var intim og koselig, noe som man sjeldent opplever på den alltid stappfulle Skarven når det er konsert. Det var lite folk og det var faktisk mulig å finne en plass å sitte uten mye strev. Dette var på både godt og ondt, men det skal sies at jeg opplevde søndag 8. september en av de beste konsertene på dette lokalet noensinne. Sigrun Loe Sparboe, kjent fra sitt tidligere band «Sigrun and the kitchen band», spiller nå solomateriale sammen med Sverre Tollefsen Laupstad og Mattias Krohn Nielsen, to multi-instrumentalister som gjerne veksler mellom gitar, keyboard, bass og tangenter.

Sigrun kler seg i henhold til visetradisjonen, med langt blått skjørt og hvit skjorte, og skaper den romantiske og følelsesfylte stemningen som skal være bakgrunn for hele kvelden. Sangene er korte men rørende, og med kule og spennende musikalske ar-

SIGRUN LOE SPARBOE FRA HARSTAD ÅPNER SESONGEN MED EN ROMANTISK KONSERT.

rangementer som vekker oppsikt nå og da.

Alle sangene er ledet av en kort og morsom introduksjon der Sigrun forklarer litt om hvordan låten ble til. Dette var tilfellet for sangen «Brevet» som handler om å vente på svar etter man har sendt et brev... «som egentlig var en e-post... som egentlig var en Facebook melding, men herregud jeg kunne ikke skrive en romantisk sang om en Facebook melding», forteller hun oss lattermildt.

Hvis jeg måtte komme med innvendinger ville jeg pekt på to ting: sangene er av og til litt for korte, og avslutter plutselig når du gjerne

vil ha mer. Det andre er at på et par låter, der hun synger med piano som akkompagnement, var det litt for mye på grensen til stereotypen av den romantiske sangen, og det virket for meg litt kjedelig. Disse var bare isolerte tilfeller blant mange kjempefine sanger som klarte den vanskelige oppgaven med og høres forskjellige og enestående ut.

For å oppsummere, så var konserten meget flott og oppsiktsvekkende, særlig når det gjelder musikken. Sigrun har en kjempefin stemme og kan bruke den veldig godt, noe som gir vise sjangeren en moderne og popaktig vri uten å miste verken sjel eller originalitet.

Arctic Calling – Norwegian and romantic, new and arctic

MARIANO MACCHI
M.MACCHI5@CAMPUS.UNIMIB.IT

Within Tromsø's Kulturhuset biggest hall, Nordnorks Symphony Orchestra (Christian Lindberg, director) proposed a completely Norwegian set list, whose aim was not only of proposing to the public some good orchestral music, but

also to give the audience a sense of the Arctic, as the title of the turnee itself suggests. The concert began with Ole Olsen's symphonic poem "Asgaardsreien", op. 10 (1878), a symphonic poem – a single movement orchestral piece of program

music, a kind of music that attempts to transmit vivid mental images through music - with an "epic" feeling based, on the old myth of Wild Hunt, in which a group of ghosts fully equipped for hunting, hounds madly along the

ground or just above it.

Next was an arrangement of Edvard Grieg's violin sonata no. 2, op. 13, made into a full concert for violin in three movements (Henning Kraggerud, violin soloist). The Norwegian author never felt comfortable with long pieces and expressed his genius mostly in sophisticated miniatures – he actually never wrote a violin concerto – yet the desire for a Nordic violin concerto other than the Sibelius' one led to this arrangement that attempts to be respectful of the original composition while trying to make use of the greater possibilities given by the use of a full orchestra. After this highly virtuosic interlude, it was time for something totally different: Trygve Brøske's Arctic Calling for orchestra and indigenous people (2010) that featured the use of projectors displaying northern lights and the presence of two soloist singers – Inga Juuso and Stephen Blanchett. A highly rhythmic piece that included the in-acting of Sami's

hunting and singing leading to a highly suggestive mix between classical, traditional and folk music.

Yet another radical change of atmosphere was then given with the playing of the first two movements of Johan Halvorsen's Symphony no. 3 in C major (1928) a composer that developed Norway's national romantic tradition exemplified by Grieg before him. After the ending, a funny scene happened, when the long applause and final greetings from the orchestra suddenly transformed into a subtle encore, it caught the audience by surprise (some spectators had even left the hall) but it highly amused most of the spectators because of its playfulness and the involvement it included: the conductor directed also the handclaps of the audience. The "second ending" of the concert saw a standing ovation from the public, highly entertained by a concert that featured so much variation that there was not felt even a moment of boredom.

NORDNORSK SYMPHONY ORCHESTRA CONCLUDES ITS "ARCTIC TURNEE" WITHIN THE ARCTIC PHOTO: SARAH GALANTINI

Motorpsycho – rocking the North

NICOLAD DEWULF
NICOLAS.DEWULF@UGENT.BE

When I chose Tromsø as the destination of my academic exchange, I tried to prepare myself musically and suddenly realized that one of my favourite bands is Norwegian: Motorpsycho. They are a trio consisting of Hans 'Snah' Magnus Ryan (guitar, vocals), Bent Sæther (bass, vocals) and Kenneth Kapstad (drums, backing vocals) that came to life in 1989. Motorpsycho can best be described as a genre itself. The unique blend of styles is their utmost characteristic. They are borderless, uncompromising, exploratory and unpredictable. Punk and grunge (early years), alternative rock and folk (early 2000s), hard rock, blues, stoner rock, progressive rock, jazz and psychedelic vibes (latter years), all covered by the extensive use of vocal harmonies, are their trademark. After I arrived here, I visited their online forum and read rumours about a concert in Driv on September 11th, their first one in over three years. I immediately thought about going and who knows, maybe even interviewing the band. We had a chat about the new album, the driving force of Motorpsycho, a-changing times and ... prog-spiced eggplants.

Nicolas Dewulf: First of all, where does the name "Motorpsycho" come from?

Bent Sæther: It's the name of a 1965 Russ Meyers movie. In the late eighties we embarked on a sort of musical pilgrimage to London and on one of those nights there, there was a marathon triple bill screening of three Russ Meyers movies: "Mudhoney", "Faster, Pussycat! Kill! Kill!" and "Motorpsycho". Motorpsycho is about a motorcycle gang bullying women on their journey - not for sensitive viewers. Our first drummer, Kjell Jensen, was a big motorcycle fan back then. Since the two other film titles were already taken by other bands, we opted for Motorpsycho. And that's how it's started. Furthermore, it kind of describes us fittingly. "Motor"

stands for energy and "Psycho" fits us well as just crazy and absurd. It was probably a better choice than our other idea, "Aural Blowjob". (laughs)

ND: "Energy" and "crazy" are indeed two descriptions that immediately come to mind when listening to your music. Let's talk about your latest effort: Still Life With Eggplant. I've been racking my brains to find out where the weird title stems from.

BS: Well, it can be seen as a quote. A still life is a painting with inanimate objects in. They don't really change, unlike landscapes or portraits. The addition of "with eggplant" is really just a matter of creating some semi-weird, non-linear confusing feeling for the listener. Musically, it's in one sense very different from our previous record "The Death Defying Unicorn" (a two-hour majestic progressive jazz-rock opera in collaboration with Ståle Storløkken, Trondheimsolistene and the Trondheim Jazz Orchestra, described on the album cover as "A Fantastic and Fairly Far-Out Musical Fable", ed.), but on the other hand it's still very "us". Still Life With Eggplant is Motorpsycho stripped from bombast, brass and strings, more accessible and still very rock & roll.

ND: Is there a concept behind this collection of five songs?

BS: Those songs were written a while ago along with about ten or fifteen other songs that will probably be "repuzzled" and released in the future. These five just happened to be recorded and mixed first. There is no overall story behind the music. The songs were all written in a not so long period of time, so they probably reflect us how we were at that time and what elements we put into it, but there's not really a conscious concept behind it.

ND: How was the record received among media and fans?

BS: It was well-received actually. We tend to unintentionally divide our fan base every now and then, for instance with The Death Defying Unicorn, but most press and fans dig the latest one. As I said before, it's Motorpsycho plain rocking, stripped down from the epic pomposity and this tends to appeal to a wider audience. Of course, there's still a 17-minute song on it and this is our (tries to count) whateverest album and the attention is dropping a bit, compared to our late 1990s and early 2000s releases. But that's life, we're getting old and the music industry has changed severely.

ND: Can you tell us something more about the influences that (could) define the Motorpsycho sound?

BS: It might be a strange thing to say but we are like children, like sponges. We absorb everything: music, films, books and society. We listen to and think about music and other art forms as well as about how much the method influences the result. We are all very passionate about music and this results in - what might seem to our listeners - differently sounding records. But to us it's what we capture from our surroundings at that time and place.

ND: Do you have a particular favourite Motorpsycho album yourself? And how about progressive rock influences?

All three simultaneously: Always the next one!

BS: Well, Hans is a massive Dream Theater fan, Kenneth likes Porcupine Tree and I'm a big fan of IQ and Twelfth Night.

ND: ...

BS: Just kidding, those were the first bands that came up to my mind. Honestly, King Crimson, Yes, The Grateful Dead and the general 70s UK prog-scene were an important determinant in my musical baggage.

Hans Magnus Ryan: Soft Machine and Mahavishnu Orchestra too!

Kenneth Kapstad: Mahavishnu Orchestra and Yes for me.

ND: On August 17th you played a special gig at Trondheim's Pstereo Festival, performing the Grammy Award-winning album

"Blissard" (1996) in its entirety. On a special Facebook page for that event I read in the description that "there is no consensus on which album tops the others - and the mere suggestion might break out some truly heated debate". So how was it and why did you choose "Blissard"?

BS: We were actually asked to play it. It was a very cool thing to do. The album is now seventeen years old and has a more alternative surfrock vibe to it and apparently it remains among fans' favourites.

ND: With such an extended back catalogue how do you pick songs for a setlist?

BS: It depends on a number of things. When on tour, we bring our whole equipment with us - own drum kit, amplifiers, light and sound engineers, etc. The couple of gigs we're doing right now are sort of "back-to-the-clubs". I only brought one bass guitar and Hans only has two guitars with him, so let's hope that not too much goes wrong! (laughs) No seriously, it depends on the material we have, the number of musicians joining us on stage... Reine Fiske (who played on the Still Life With Eggplant album, ed.) isn't here today, there's no Ståle Storløkken to be seen as with The Death Defying Unicorn tour, no keyboards or anything. Just the core trio of Motorpsycho. All those things leave a number of songs out. Of course there are always the tracks we played over and over and the ones we've never played live before, so there's a myriad of options. Usually we decide on the setlist a couple of hours before the gig and it's never twice the same. These back-to-the-clubs gigs are a way for us to keep the focus on live playing, outside of regular tours and studio sessions.

ND: Do you remember all the songs you've written then?

BS: Definitely not! For instance, when I write music on guitar, I transmit the parts to Hans and I forget about the guitar part. Or the other way round. We're constantly busy with creating new music and this implies that whenever we're creating more sounds, the older ones are pushed to the back of our minds for a while. Of course we try to mix a lot of stuff from the whole of our almost quarter-century career in live sets.

ND: You guys are still pretty underground after all those years, you're not too involved in the digital age or active on social

media and your website still has the antique early 2000s look, although the forums are still very vibrant. Is that a conscious choice?

BS: Two things. First probably laziness and second and the most important I would say... Not knowing is exciting! Let the rumours rule. It's fun to have to dig in reliable and unreliable sources to get information for something. Nowadays you just get everything served on a plate; it's not an adventure anymore. The forums are indeed probably the best place to get your information, it's pure word-of-mouth and people discuss things they hear or see. That's what makes it interesting. But yeah, perhaps we should make an official Facebook page or update our website one day, we'll see.

ND: So how does the Motorpsycho-machine keep on going after all those years, what is the driving force?

BS: It just never seems to stop. From the moment we've written and recorded new music, there's new free space clearing up in our brains and we're back in the game for creating new sounds. On the other hand, it's also a habit. We have to make a living and we happen to be passionate about all things music and the whole creative process that goes with it. Making a living out of your passion, it's a nice thing.

ND: Last question - what does the future bring for Motorpsycho?

BS: We've had sessions for a new album three weeks ago and we're recording vocals tomorrow (12/9, ed.). We'll be doing concerts next year too, so I'm guessing 2014 is shaping up to be a pretty good year! Furthermore, we're excited to go back to Steinkjer, where Hans and I grew up, to play in the Nidarosdomen Cathedral at the end of October, over 25 years after the first (and also previous) time we played there. The rest of 2013 is filled with some Motorpsycho gigs every now and then and Kenneth and I are also busy with our side project "Spidergawd". The album should be out at the end of October. Kenneth has a short release tour consisting of four gigs with his instrumental jazz-jam-rock band Grand General and I think that's about it!

ND: Thanks a lot for this interview, guys, have a great show tonight.

LEFT TO RIGHT - KENNETH KAPSTAD (DRUMS), NICOLAS DEWULF (UTROPIA'S VOLUNTEER), BENT SÆTHER (BASS, VOCALS), HANS 'SNAH' MAGNUS RYAN (GUITAR, VOCALS). PHOTO: DAVID GROAT

He came to rock

LILA GLEIZES
LILA.GLEIZES@GMAIL.COM

On September 7th, Norwegian singer Jørn Lande together with his band gave a concert at Rica Ishavshotel in purpose to Bring Heavy Rock to the Land, as in one of his most famous songs (like the titles inclines).

Have you ever been to a metal concert with musicians all dressed in leather, lyrics about blood and evil, and the singer keep on smiling and ruining the atmosphere? Well, this is NOT what you could have seen at Jørn's concert, the 7th of September. The Norwegian leader Jørn Lande plays his part and plays it well. He invites you to a well-managed performance. Welcome to his universe.

The concert took place at Rica Ishavshotel. A small but elegant room, with carpeting and large chandeliers. A curious setting for a metal concert. "Cosy" isn't exactly the first thing you think about when listening to Jørn's music. This is real vigorous metal that sounds somehow like the bands from the 80's. So how did they end up in a fairytale castle? The scenery could have broken the consistency of the show; instead, it felt intimate. It was a small concert - one, maybe two hundred music-lovers, not more. But they were there for a reason.

From experience, I would say that a mere glance at the audience can foreshadow the success of a concert - especially when it comes to the

metal bands. If you see a bunch of people with typical clothes and haircuts, you are in the right place. It means that the artist has this certain je ne sais quoi that brings these passionate fans together. And so, as soon as I arrived at Jørn's concert I saw them. Few faces in this small audience but they were here. Guardians. Something was about to happen.

Concerning the concert itself, it was short but efficient. Nine songs only, but played with passion. As I said, Jørn Lande is convincing as a metal singer - but the bass-player seems nice enough so you won't get scared! Logically, most of the songs were from Jørn's last album, Traveller, which I appreciate for its melodic style. An easily recognizable tune is what you often lack

in metal; strength tends to overwhelm it. But Traveller or Cancer Demon, this is music you can immediately name.

Of course, Jørn also chose popular songs from his former albums such as Road of the Cross or Time to be King that he used to perform with the band Masterplan. A good selection in my opinion. Nonetheless, there were only powerful tracks, no softer moments to take a breath. A single rush of energy. But as it was a short show, I wonder if it was really detrimental. Maybe we simply didn't have enough time to rest. And the choice of War of the World to end the concert, with the audience united in a choir, was a touching farewell.

So far you have probably already figured out that I have fond memories from this concert, even though it was quite frustrating for its duration. In my opinion, Jørn's metal

FOTO: GEIR-INGE BUSCHMANN

music can be appreciated even by uninitiated listeners, for it is both nostalgic and dynamic. Some melodies are easy to remember and you may hum them without realizing it. So, if you like metal and don't know Jørn yet why wouldn't you try to discover it? It's totally worth a listen!

The Metal Page

In which our amazing readers get to learn about a bunch of new bands.

In case you didn't know, Tromsø's musical scene is alive and kicking and this issue will bring you the best of what's new in our beloved hometown. By focusing on the city's newest bands we are making a stand and reaffirming the truth that we hold to be self-evident: The new generation is going to be even heavier than their forebears. So prepare yourself well, because this fall you'll be moshing.

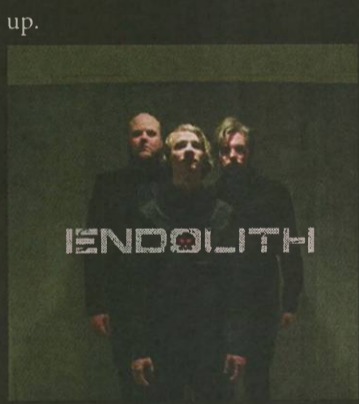
LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

SJUKDOM (Black Metal) The most promising Black Metal band that has risen from North-Norway in recent years is called Sjukdom and plays uncompromising brutal Black Metal. With some good live credentials and an inflexible dedication to the dark arts of Black Metal, the band is set to release their debut album in the very near future. Brace yourself for the utmost blasphemy of the North's darkest sons.

RED HEADED SLUTS (Garage Rock) Maybe the least heavy band to ever been featured on the Metal Page, the Sluts still deserve lots of respect. Squeezed in between dirty U.S. garage, Scandinavian hedonistic rock and archeo punk, the young slutty dudes managed to pen down some real catchy tunes. They released a neat online EP and have played live virtually everywhere, let's hope they keep the pace

ENDOLITH (Experimental Metal/Djent) With many years of experience in countless bands, the three tough Endolith guys have got everything they need to produce back-breaking music. The band's music is indeed tight and heavy as hell, while still retaining a good dose of originality. There aren't many bands that can combine deep growling vocals, futuristic electronics, greasy riffs and existentialist lyrics like those guys - a powerhouse of creativity.

ONDT BLOD (Hardcore) The chaps from Ondt Blod aren't here

up. for the sun's sake, or at least that's the feeling you get once they turn on their amplifiers. Despite not having any actual music released yet, they've already managed to become the talk of the town after their purely destructive live shows. If you're into the kind of Hardcore that leaves you dead after half a dozen of songs, watch out for Ondt Blod.

OHMWORK (Hard Rock) The power trio Ohmwork is probably Tromsø's most old-school rock band. With great vocals in the vein of Ronnie James Dio and a laidback groove that could have been spawned by Blue Öyster Cult, Ohmwork keeps the flame of authentic rock & roll alive. Their new single Outside In might be their heaviest song to date, reaching a Motörhead-level of aggression. Thumbs up!

ADJENTIST (Metalcore/Progressive Metal) Adjentist has only very recently risen to the highest regions of the metalcore scene, after some false starts in the past.

Whether they've sold their souls to the devil or not, is not an issue. They deliver fresh, energetic and technically inspiring modern metal of the highest quality. Their first record is out in October and it's going to be a real killer.

THE WOLVES (Pop Punk/Folk Rock) As a 16-year-old, one sometimes tended to behave as a pithless slacker with too much free time to fill up. That's not the case for these pups who preferred spending their time blasting their amps and playing some hefty retro-punk. Think Rancid-like kind of pop-punk with a modern core-edge and a healthy abstinence from ballads and general mid-tempo music. Promising pups indeed.

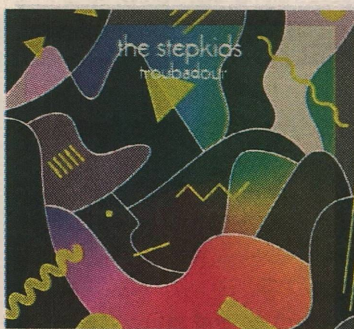
CHANGELING (Alternative Hardcore) Navigating on the tightrope between the harshest of hardcore and the sweetness of al-

ternative indie rock, Changeling's music seems destined to reach out to the masses. Driven by overwhelmingly clear and melodic vocals mixed with heavy guitars and a mindblasting rhythmic section, the quartet's music is both accessible and intelligent. Gotta bow to these guys 'cause they're heading for the stars.

FESKEKROK (Mathcore) With such a strange name, one could think that the boys of Feskekrok don't care too much about anything, but that's not quite true. They care a lot about creating the tightest and meanest hardcore around, bursting your eardrums, and creating an overall climate of gloom and destruction. The band has been working hard on their first album, be sure not to miss it!

Band: The Stepkids

Album: *Troubadour*

Plateselskap: Stones Throw Records

Karakter: 5/6

NILS HOLLMICHEL
NILSHOLLMICHEL@GMAIL.COM

Beam me up, Scotty!

A journey to Mars would probably be accompanied by music of The Stepkids, perfectly preparing the crew for a stay in outer space. The trio from Bridgeport, Connecticut, consisting of Jeff Gitelman on guitar and vocals, second vocalist Dan Edinberg on bass and keyboards and Tim Walsh singing and hitting the drums, released their sophomore record titled *Troubadour* after their 2011 debut album and once again bring us an interesting mix of psychedelic soul, funk, jazz and R&B inspired music.

With their latest effort, The Stepkids proved that it's possible to create an album that sounds very eclectic without betraying their roots. There is a funky Steely Dan-groove underlying most of the songs. Therefore the bass plays an outstanding role in smoothly paving the way, supported by the attractive guitar playing of Gitelman, who gently combines various genres from jazz to R&B, not to mention the cutting-edge drums of Walsh. Traces of fusion can definitely be found in there as well, which ultimately, aided by peaking synthesizers and spacey sound collages, evolve in sounds from a different planet. Avoiding endless solos and rather concentrating on singing and triple vocal harmonies, with each song the album delivers a new, fresh and unique approach, preventing it from becoming obtuse.

Constructed as a concept album that centers on a fictional character that does everything to entertain people, the album starts off with *Memories of Grey...*

Read the whole review on utropia.no!

Band: Hekla Stålstrenga

Album: *Dyrandé*

Plateselskap: ta:lik

Karakter: 3/6

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

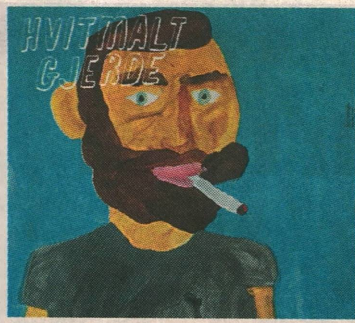
Folkpop kjedsomhet

Hekla Stålstrenga er et band som spiller nordnorsk folkpop. Deres medlemmer er kjempeflinke å spille musikk, men i dette tilfellet blir det kjedelig musikk.

Nei, jeg må rette skuddet: ikke alt er like kjedelig. «Syvogtredve fem», albumets første låt, er ganske fin med sin blanding av jazz og folkemusikk. «Myklebusten», en instrumentell låt der norsk og irsk folkemusikk blandes er ikke noe usmakelig. «Båtbygger Jo» blir ellers litt kjedelig i det lange løpet, og «Folketonen» endrer ikke den stemninga med en melodi som glemmes så fort den er ferdig.

Andre sanger som er verdt å nevne på godt og vondt er «Vintersang», som prøver seg på den umulige oppgaven med å beskrive nordnorsk vinter med et country-riff. «Hjerterdame», en folkeviser der en slidegitar akkompagnerer, passer dessverre like bra med resten som Nugatti gjør med laks. «Dyrandé» er veldig bra, i alle fall til jeg finner ut at det som dukker opp i midten over orgel-soloen er et host som blir gjentatt i loop i tjue sekunder. Ellers er «Sjømannsbrud» en låt stjålet fra Katzenjammer, «Tusen tanker» fra Gåte og «Vise ved Vintersolkverv» likner litt for mye på «Nordnorsk julesalme».

Originalitet og spenning er noe som mangler i albumet, der arrangementene av og til er litt av det samme. Det som redder albumet er tekstene, kvaliteten på felespill i de instrumentelle låtene (som når sitt høydepunkt i låten «I midten»), med sine lekne temporskifter, teknikken til musikerne, og miksinga. Ikke alt er så dårlig, men mye kunne ha blitt gjort bedre.

Band: Hvitmalt Gjerde

Album: *Hvitmalt Gjerde*

Plateselskap: Warner Music Norway

Karakter: 5/6

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

La Bergen male gjerdet ditt

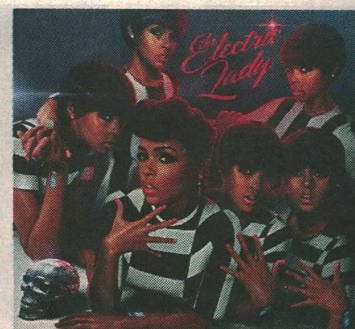
Selv om albumet kom i sommer er dette bandet verdt å få med seg. Det er rått, garasje-aktig, og med en solid dose surferock i ekte Bergens-stil er Hvitmalt Gjerde en kommende klassiker innen norsk ungdomsrock. Selv de store vestlands-stjernene John Olav Nilsen & Gjengen og Lars Vaular måtte starte et sted, men i samme stil som Hvitmalt Gjerde gjorde de neppe.

Albumet er en miks av avslapning og heftig 70-talls groove, spesielt godt fanget i sangen «Inn I En Ny Dag». Den drar derimot på rocke-strengene i «Vil Du Holde Min Hånd» og «Skriker Til Meg» og fuzz-gitaren skinner virkelig igjennom. Alle instrumentene klinger sykt godt, men det er stemmene som treffer meg mest; de er fengende, emosjonelle, og ikke minst fordi rock virkelig høres best ut med skarre-r.

«Surfer Med Jesus» er dessuten kanskje den tøffeste versjonen av 70-talls surfelåter mikset sammen til en god og svingende sang med vokalen fra et rockeband i samme era. Det jeg synes er synd er at de ikke inkluderte demoen «Det Går An» på albumet, som er desidert den feteste låta de har, men den er alltid å finne på Youtube hvis man er interessert.

Leter du etter det bandet som virkelig kan få rockefoten på gli og samtidig har baladene du savner, da er Hvitmalt Gjerde noe du bør sjekke ut! For et debutalbum av gutter fortsatt på videregående er dette et hav av potensiale til å bli fantastisk ny norsk surferock.

You can always find more reviews on utropia.no!

Band: Janelle Monáe

Album: «*The Electric Lady – Suites IV and V*»

Plateselskap: Warner Music Norway

Karakter: 5/6

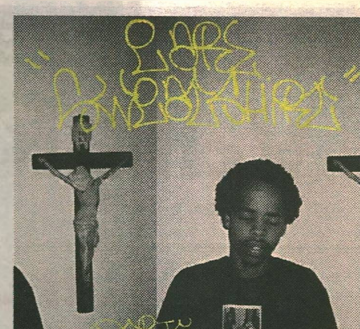
EMILIA BERNACKA
E.BERNACKA@STUDENT.UW.EDU.PL

Futuristic kiss

Are you a fan of science fiction movies? Anyway, you don't have to be in order to enjoy *The Electric Lady* – it's enough if you catch yourself creating escapist fantasies about a utopian world every once in a while. No need to go to sleep, just turn on the music and immerse yourself into the futuristic Metropolis – a world that brings together humans and androids in the year 2719. *The Electric Lady: Suites IV and V* are subsequent parts of a 7-suite Metropolis conceptual album in which Janelle Monáe tells the story of female android Cindi Mayweather – based on her own life experience. She represents “the others” in a world plagued by severe social stratification.

Janelle Monáe is a young and very prolific artist. Since the unofficial release of her first EP *The Audition* (2003) at the age of 18, she's been raising issues like minority problems and lack of justice. Her influences balance between the legendary works of Stevie Wonder and the vibrating tones of Michael Jackson. She's heavily influenced by the distinguished style of Erykah Badu (known as the Queen of Neo-Soul), who's featured in the track *Q.U.E.E.N.* Janelle shouts a loud NO to the world she grew up in, using funky rhythms, pop sounds, robotic hip-hop and contemporary R&B vibes, complemented by soul vocals and jazzy trumpets. It is surprising how cleverly she smuggles her position on the controversial issues into the playful world of pop music.

Read the whole review on utropia.no!

Band: Earl Sweatshirt

Album: *Doris*

Plateselskap: Columbia

Karakter: 5/6

ERIK BARBUTI
ERIKBARBUTI@HOTMAIL.COM

Et debutalbum som setter standard

Earl Sweatshirt er et av medlemmene i Odd Future, og mange har lenge gledet seg til at han skulle slippe plate. Her vil ikke Doris skuffe. Det er en stund siden han la ut mixtappen «Earl», og man kan høre at oppholdet hans i Samoa ikke har skadet talentet hans. Homofobien og kvinneforakten har blitt tonet ned, mens farskomplekset fortsatt er på plass. Dette gir et inntrykk av at Samoa har gjort ham mer moden.

Det er et ganske følelsesmessig album, noe man spesielt merker på «Chum», som maler bildet av en forvirret ungdom som prøver å finne sin plass, og det å drukne sorgene sine.

Albumet er langt i fra kommersielt, i motsetning til så mange andre hip hop-album som er sluppet det siste tiåret. Det er få refrenger og man merker at albumet ikke på noen måte prøver å appellere til massene. Det viser dermed like trekk som RZA-produksjoner fra Wu-Tang-tiden, noe som vil være en glede for enhver hip hop-entusiast.

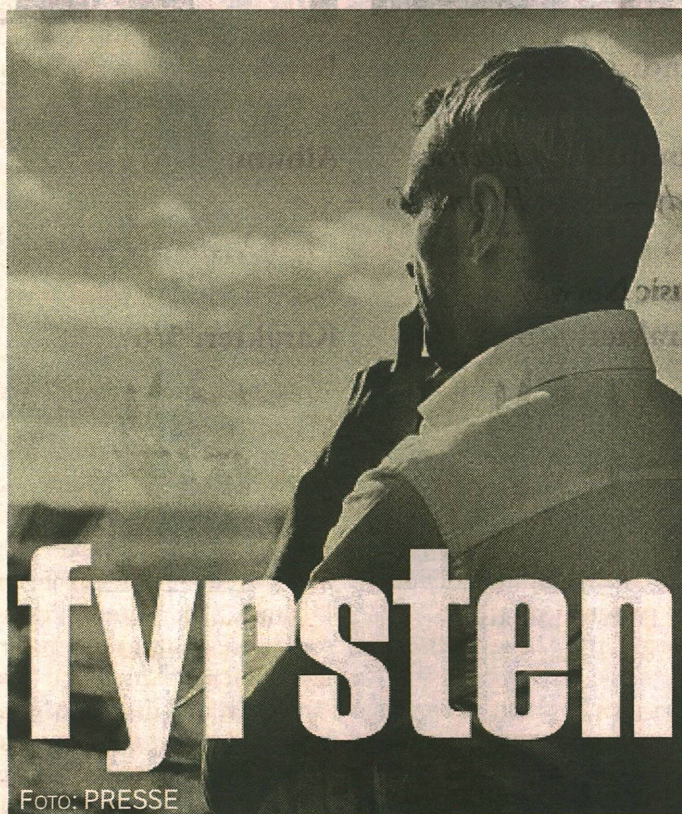
Det skader heller ikke at Tyler, Franc Ocean, Mac Miller, Vince Staples og selveste RZA gjør gjesteopptredener på albumet. Earl har en rolig, avslappet flow gjennom albumet, noe som spesielt merkes når man hører ham i motsetning til Tylers mer aggressive stil.

Dette albumet er derfor et must for alle som er mer en gjennomsnittlig interessert i hip hop. Med tanke på at Earl ennå ikke har fylt 20 år og likevel klarer å prestere på et slikt høyt nivå ser det ut som vi har mye å glede oss til.

Bokanmeldelse: Fyrsten

Valgkamp-thriller

HENRIK H LANGELAND

EMMA JENSEN
EMMA.JSSN@GMAIL.COM

Anmeldelse av Fyrsten, skrevet av Henrik H. Langeland, utgitt i 2013 på Tiden Forlag. Boka er forfatterens sjette roman. Den er en oppfølger til hans gjennombruddsroman Wonderboy (2003). 429 sider.

Den andre romanen om den dyktige men nådeløse næringslivskonsulent Christian von der Hall ble skrevet ferdig 25. mars 2013. «Faktiske forhold og hendelser som inntreffer etter denne datoen, kan derfor være i uoverensstemmelse med virkeligheten» står det på første side i denne romanen, som spenner over tidsrommet mai-september 2013, og avsluttes 9.9 – altså på valgdagen. Nå vet vi jo hvilket utfall denne dagen fikk i virkeligheten, men jeg skal ikke avsløre hvem som går av med seieren i Fyrsten.

Sist vi møtte Christian hadde han nettopp mistet all sin rikdom og

familie i en mislykket bedriftsovertakelse i forlagsbransjen. Dette er i korte trekk handlingen i Wonderboy (2003). Nå har det gått 13 år siden han gikk personlig konkurs og kona dro fra ham. Han har distansert seg fra sitt tidligere kallenavn (Wonderboy) og holdt en lav profil. Men han har ikke forsvunnet helt – i det skjulte har han bygget opp et nytt firma i PR-bransjen, og romanen starter med at han går sammen med partiet Høyre for å sikre at valgkampen deres i 2013 fører dem til valgseier.

Det er altså duket for en spennende kamp mot skandaler og annen dårlig PR. Riktig nok dukker det opp flust av hindringer på veien til regjeringmakten. Dessverre lar forfatteren hver av hindringene få for dårlig tid på seg til å bli utviklede og troverdige konflikter. Hvert kapittel er heller ofte ikke lengre enn fire-fem sider, så man får servert handlingen i korte, episodiske glimt, og ikke som en stadig økende spenningskurve. Dette synes jeg er en ulempe for både tyngden og for troverdigheten i denne historien.

Selvfølgelig kan man svare på det med at Fyrsten er en satirisk bok, hvis mål er å harselere med en spesiell del av samfunnet, kanskje den politiske eliten og medie-Norge. Men jeg synes ikke den kan leses som en god satire. Jeg finner den ikke spesielt morsom, og den mangler brodd mot sin ufysiske protagonist. Noen av bipersonene er tegnet som karikaturer av typer i det norske kulturliv, og disse står for hoveddelen av de humoristiske innslagene, etter min mening.

Alt i alt er dette en ganske lettlest bok som holdt meg interessert i handlingen mens den varte, men som ikke blir værende i bevisstheten over tid. På plussiden var det spennende, for kontrastens skyld, å lese den i løpet av valgkampens siste innspurt, så den hadde sikkert blitt varmere anbefalt hadde ikke valget vært ferdig for en uke siden.

Liker du å lese noe lettfordøyelig i en distraherende hverdag passer denne boka utmerket, men unngå hvis du liker ting med litt mer tyngemotstand.

Spillanmeldelse: Waking Mars

AARON R. TESCHNER
KULTUR@UTROPIA.NO

Science fiction is most often about some degree of hand-waving to get to the good stuff: you skip a lot of steps to get from where we are now to where the writer wants to be. This allows some degree of plausibility in our fantasy, but there's room in fiction to sometimes err on the side of science. Waking Mars, an action adventure game by Tiger Style Games, doesn't skip past the awe early discoveries; it places us right in the middle of a moment that will change human perceptions, and lets us discover it at our own pace.

You play as an explorer who's trying to uncover what's going on beneath the surface of Mars, using a jetpack and good old-fashioned walking to traverse caverns, while collecting objects you find and accumulating knowledge about the complex world below. Saying much more would spoil it by degrees, just so you know...

...After a short while, you'll find forms of life, each with their own set of behaviours, weaknesses and uses. Each life form has a rating of biomass, which comes into play as you further influence the emerging ecosystem around you. Maxing out a cavern's biomass by planting seeds and fostering growth will sometimes open up new areas to explore, or cause something new to happen in the cave you're in. Cultivating life forms in certain combinations

might cause self-sustaining, or detrimental, chain reactions.

All of these events result from puzzle-solving, but it's not as restrictive as the term "puzzle" often connotes: you can favour a certain type of organism that might have a high biomass, or set up a series of species behaviours in order to gather profitable resources, but spamming all of one type of creature will be a dead end. You'll be rewarded for smart combinations, but you won't ever have to come up with the one perfect solution: exploration and experimentation is the core of Waking Mars' gameplay – sorta like science! (Though it must be said that the amount of meddling you do in the game might make a career scientist pull their hair out.)

Having such control over all these life forms leaves one feeling a bit godlike, and the "god games" genre isn't too far afield: you may be in a situation where you're forced to let a few creatures die in order to gain resources that will help the rest of their fellows thrive. Yet despite all this power, the caverns are filled with hazards that could wipe you out if you're not careful. More precisely said, the main character is less like a god than a catalyst, one organelle in a cell filled with other organelles. Waking Mars is at its most rewarding when you watch the biomass counter click up as you watch the

living machine you've created take over.

The game's music feels sufficiently alienish to fit its themes: ambient electronic with occasional tonal references, like the vibrato notes of a theremin from cinema's

science fiction past. The visuals are flat 2D with parallax scrolling, and highly detailed, if sparsely animated, images of the life forms you'll witness. Its voice acting is by and large outstanding and naturalistic, with a refreshingly expressive mission commander, and a main character who is as reserved as you'd expect for someone hired to keep their cool in a crisis.

There were a few hitches in the gameplay. One time the game crashed on me after a big event, but killing and restoring the program meant I hadn't lost any progress. As you might expect from a game with a few different ways to do things, so-

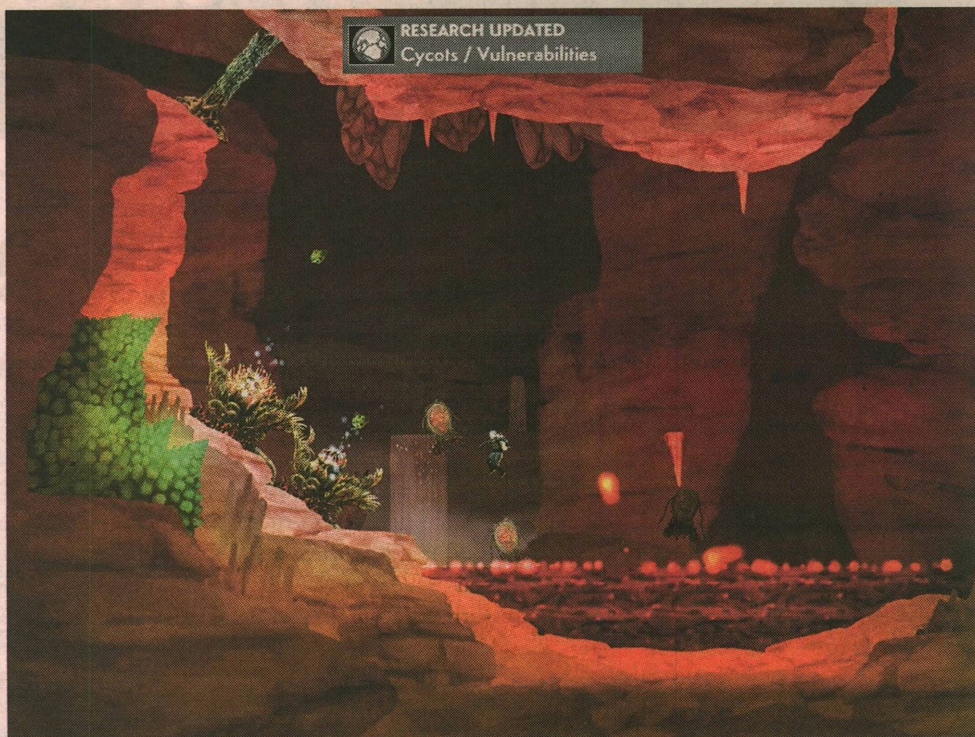

FOTO: PRESSE

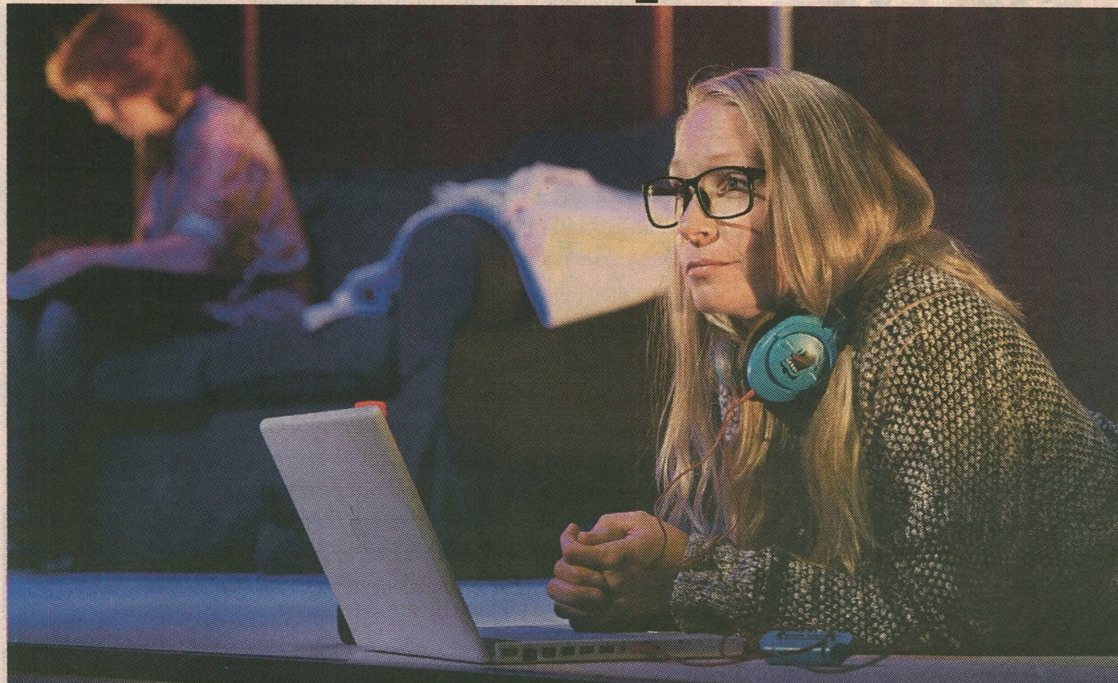
metimes the scripting doesn't account for how you managed to solve something, resulting in redundant dialogue or oblique references to things you did a while ago. The controls can feel a bit "floaty" at times, like when you're trying to catch an airborne seed or avoid getting hit by a drop of acid, and the camera at times conspires not to show you the pit of magma that's only a few inches away. The game saves when you enter a new cave, so it's not possible to save after finishing part of something without leaving the area (although the fast-travel map makes this relatively painless).

You may also feel a bit buried by

all the new words the characters create for the life forms you encounter, though there's a simple reference system in-game that helps you keep things straight, including what you've observed and what you still have to accomplish. That's not to say the game is overly obsessed with technical jargon; one can ignore some of the weirder terminology and still easily play, but the attempts at creating a sense of plausibility is appreciated. This being grounded helps to make the entire experience feel more momentous. I expected a bit more from the final act of the game, but Waking Mars was overall a solid title and a real breath of fresh air.

Vildanden på turné

ANNA ZAKRZEWSKA
ANKA_ZET@YAHOO.COM

Stykket man kunne se 12. september på Kulturhuset i Tromsø var utrolig bra! Vildanden av Henrik Ibsen bearbejdet og omskrevet av Bibbi Moslett i Stein Wingses regi var en stor suksess. Det var artig, men ikke flatt. Moderne, men ikke verdiløst; det var Ibsen forståelig og aktuell for oss i dag.

Før forestillingen hadde publikum mulighet til å høre på Hilde Stensland (Hedvig) fortelle litt om seg selv, litt om forestillingen og svare på publikums spørsmål, noe som var en fin innføring før selve forestillingen. Hun forklarte hva Riksteatrets idé for Vildanden er, og hva som er hennes rolle. For Hedvig er faktisk ikke det samme barnet vi kjenner fra Ibsens drama. Hun er den sentrale personen på scenen. Men la meg starte fra begynnelsen.

Alt vi ser på scenen er en sofa, ei stor, hvit lampe og et klaffebord. En ung jente med hodetelefoner på, ligger på gulvet med Macbooken sin. På sofaen sitter mamma og er veldig opptatt med regningene. Hun må drive butikken mens mannen hennes ikke er til stede. De ser ut som en vanlig familie: de har sine problemer, men de elsker hverandre. Spørsmålet er: Er de

helt ærlige med hverandre? Og hva om deres liv er basert på en løgn? Er sannheten frigjørende? Det er de samme spørsmålene som ble stilt av Ibsen i 1884. Betyr det at livet vårt er det samme som for over 100 år siden? Svaret er nei. Det gjelder ikke bare Macbooken og colaflasken. Heller ikke bare språket, men også forhold i familien. Riksteatret vet at familien ser annerledes ut nå. Barn har mye mer å si, er mer aktive i familiens liv. Det er godt observert og godt eksponert i stykket. Publikum får høre Hedvigs tanker, får se hennes emosjoner. Hun er protagonisten i stykket. Men vi bør ikke glemme de andre skuespillerne, som også skapte livlige og interessante karakterer. Gina (Mari Maurstad) som ikke kan røpe sin hemmelighet, Hjalmar (Jan Gunnar Røise) som har levd sitt gjennomsnittlige liv, men plutselig får høre sannheten fra sin beste venn. Vennen, Gregers (Joachim Calmeyer), synes å være så naiv og så opptatt av sin oppgave med å frigjøre Hjalmar at han ikke ser hva han har faktisk gjort.

Stykket er perfekt for dem som liker Ibsen, men særlig for dem som ikke liker ham. Det er et friskt syn på klassikeren som dagens publikum trenger.

ALLE BILDER: L-P LORENTZEN

Brent kjærlighet

MAGDALENA E. V. HESTHOLM
MAGDALENA.V.HESTHOLM@GMAIL.COM

Fredag 13. september husa stjerneopran Solveig Kringlebotn og ein av Noregs fremste pianist KulturHuset i Tromsø med forestillinga "Brent kjærlighet". "Brent kjærlighet" er ein konsert med eit musikalsk preg. Til tross for ulykkesdagen gjekk alt etter planen og dei framførte ein stemningsfull konsert. Det var eit enkelt oppsett på scena med eit bord, to stoler og eit flygel. Dei einaste medverkande var Solveig Kringlebotn og Gunilla Süssmann.

Solveig og Gunilla tar oss med på ein reise tilbake i tid til en av Noregs fremste komponistar, Edvard Grieg. Gjennom verken til blant anna Edvard Grieg, Robert Schumann, Franz Liszt og Halfdan Kjerulf og breva som blei utveksla blir vi kjent med Edvard Grieg og hans kone Nina og deira turbulente kjærlighetshistorie.

Første akt startar med "Jeg el-

sker deg" av Grieg og fortsetter med "Träumerei" av Schumann og "To brune øyne" av Grieg igjen. Edvard og Nina var fetter og kusine og familiane deira var ikkje begeistra over deira kjærlighet. Dei første låtane speglar korleis deira kjærlighet vaks og meingane til familien ikkje betydde noko. Dei gifta seg og fekk veslejenten Alexandra, men etter eit år døydde Alexandra av hjernehinnebetennelse. Sorga kjem fram i songen "Moderen synger" av Grieg. Fleire tragediar rammet Edvard. Foreldra hans døydde og han vart mørk og trist. Han forlét Nina i slutten av første akt.

Andre akt handlar om Edvard og hans reise gjennom Europa, romansen med Leis Schjeldrup og forholdet til Nina. Edvard går til slutt tilbake til Nina. Nest siste song er den kjente songen frå Ibsen stykket "Peer Gynt". "Solveigs sang" er kanskje ein av Edvard Grieg mest kjente son-

gar og Solveig framførte denne med sin praktfulle stemme til alle sin fornøyelse. Forestillinga avsluttar med "Jeg elsker deg" same song som starta første akt.

Solveig Kringlebotn framførte ein fantastisk konsert med din mektige og sikre sopranstemme. Ho er for tida fast engasjert i Den Norske Opera, men har også stått på operascener rundt om i verden.

Gunilla Süssmann leverar også ein einestående konsert med sitt pianospel. Gunilla er etterspurt som solist i utallige orkester rundt om i verden. Blant anna i Europa, Japan, Sør-Amerika og USA.

Solveig og Gunilla hadde ein strålende konsert i Tromsø. Med vakkert pianospel og ein vakker stemme skildra dei ei spennende romanse mellom Noregs største komponist Edvard Grieg og hans kone Nina Grieg.

FOTO: MAGDALENA E.V. HESTHOLM

På besøk hos diktforeningen

EMMA JENSEN
EMMA.JSSN@GMAIL.COM

Tirsdag 10. september: Utopia er til stede på semesterets første møte i Tromsøstudentenes Diktforening. Dette er en relativt ung gruppe tilsluttet Studentsamfunnet i Tromsø, stiftet i april i fjor. De fleste møtene deres finner sted på Sivertsens Kafé i kjelleren til Rådstua, et stemningsfullt og intimt lokale.

Kristine Solbakk (21) er den som arrangerer møtene. Hun er student ved UiT, hvor hun har tatt en bachelorgrad i allmenn litteraturvitenskap, og går nå årsstudium i nordisk. Det var derimot ikke hun som i utgangspunktet ledet gruppen:

— Den egentlige lederen er på Cuba dette semesteret, men på forespørsel fra interesserte personer har jeg bestemt meg for å lage et tilbud også i år. Disse hadde tatt kontakt via diktforeningens Facebook-gruppe.

Klokken har blitt halv åtte. Det har så langt ankommet

en gruppe på seks personer, og hvert kjønn er likt representert. Samtlige fjes er nye, bortsett fra Kristine selv. Vi lurer på hvordan medlemsmassen har sett ut i året som var.

—Vi var en ganske stor gruppe, men folk kom og gikk. Det var sjelden de samme på hvert møte, sier Kristine.

De fleste tilstedeværende tar seg noe å drikke, og så går praten løst og fast om litteratur, dikt, og livet generelt. Nettopp dette er idéen bak diktforeningen: å møtes og ha en hyggelig kveld sammen med andre som interesserer seg for poesi.

—Det er mest for det sosiale, men mange har også villet lese opp dikt, både av kjente diktere og som de har skrevet selv, sier Kristine, og lar gruppen få høre ett av hennes.

Det høres kanskje ikke ut som en gruppe med kjempebred appell. Er det litteraturstudentene som helst finner veien hit?

Før møtet i dag har Kristine måttet medgi at det har vært tilfellet hittil. Likevel viser det seg at blant de nye som er kommet er det både lege- og økonomistudenter.

— Alle kan komme på disse møtene. Det er også helt greit å stikke innom selv om man ikke skriver dikt selv. Det er i det hele tatt veldig lav terskel for å komme innom, sier Kristine. Hun kommer til å fortsette å arrangere møter to ganger i måneden. Flere av dagens frammøtte lover å komme igjen.

På det neste møtet skal temaet være diktere som tok sitt eget liv.

—Litt rått og brutalt tema, men vi ble enige om dette i plenum.

Interessert i å bli med i Tromsøstudentenes Diktforening? Møtetider og annen informasjon legges ut på deres Facebook-gruppe.

*Å skrive
Er fantastisk vanskelig
Og frigjørende
En subtil smerte
I den impressive nytelse
Noe lett og konkret
I det absurde, abstrakte
Ingen personlighet, gjemt
Mellom linjene
Bare språklige fingeravtrykk
Grafemenes DNA – koder
Strofenes cellefornyning
Arkets degenerasjon
Mot blyantens optimisme
Intet innriss forgjeves
Men det etterstrebes
En kaotisk ordensstruktur
Samtidig
Et dypt bakk
Inn i sjelens forvirring
Gjennom materialiseringen av kropp, liv
Virkeligheten er forsterket
Når papiret bøyer seg for sin tjener
Kraften, kunsten, skapelsen
En monstros forening
I en utilgjort verden
Skriveprosessen raser som en brest
Ved det uskrevnes strandkant
Landskap tar form, forsvinner igjen
Havdønningene vasker ut sporene
Så du kan sette ned føttene
og skylle hendene*

Kristine Solbakk

Møte med tyngdekraften

FRA VENSTRE: MARI ANE BØ, GAUTE BARLINDHAUG, MARIA ULVESTAD OG ÅSNE STORLI. FOTO: TARJEI TVEDTEN

Tre unge dansere og en komponist starter et unikt samarbeid, med utgangspunkt i tyngdekraftens effekt på kroppen, dens muligheter og begrensninger.

KAROLINE DALBY
KAROLINE_DALBY@HOTMAIL.COM

Dansearena Nord har holdt seminar i Tromsø med internasjonale aktører (Danmark, Russland, Finland, Sverige, Australia) og i den anledning vist forestillingen, «Tungt»

av Mari Ane Bø på Rådstua Teater. I forbindelse med forestillingen ble det holdt paneldebatt med Kulturrådet sin scenekonsulent, Melanie Fieldseth. Forestillingen er ut-

viklet gjennom et samarbeid mellom Mari Bø, Åsne Storli og Maria Ulvestad, som alle er dansere. Med seg på laget har de komponisten Gaute Barlundhaug.

Intervjuet starter med Bø sin fascinasjon for tyngdekraft, ut i fra hennes opplevelse av Insomnia Festival, der hun opplevde og observerte hva de tunge, elektroniske rytmene gjør med mennesker. Det ligger et bredt spekter her, som gjør det spennende å bevege seg inn i og utforske. Hun møtte Gaute tidlig, og diskuterte hvordan en kan kommunisere ut tyngdekraft, gjennom bruk av musikk og bevegelser.

Den skapende prosessen

Mari vil uttrykke seg gjennom kroppen gjennom utforskning av tunge elektroniske rytmer, og finne ut av mulighetene for bevegelser innenfor tyngdekraftens rammer.

— Det var utfordrende for meg å ta klare valg, og bestemme som en person utenfra, men samtidig være en del av det. Det var også viktig for meg å gjøre dette ekte og ærlig for seg selv, og utforske et oppriktig uttrykk for tyngdekraft gjennom dansen, sier hun.

Danserne, Åsne og Maria, beundrer Mari sin kreativitet og

skaperevne.

— Vi er alle ulike, noe som vi har jobbet mye med i denne prosessen; få tak i egne bevegelser og uttrykk, sier Åsne. Og Maria tillegger:

— Det har vært en interessant prosess, med et tett samarbeid, der dans og musikk har vært i direkte kontakt og skapt et felles møtepunkt. Det var spennende å møte musikken på denne måten.

Gaute og Mari snakket om et samarbeid tidlig, og utvekslet tanker og idéer om musikkens rolle. I det Mari laget spillelisten, oppstod et møtepunkt, der de utforsket ulike typer musikk for å finne frem til det endelige uttrykket. «Vi ville skape et felles vokabular og retning, ut i fra en god, solid plattform,» sier Gaute.

Bø sier hun er inspirert av Tromø, og er i gang med å utvide sitt nettverk i Nord.

— Det er så mange ting å oppnå her, og jeg ser frem til å gå inn i nye samarbeid og videreutvikle mine idéer.

Jeppes i storform

I forestillingen Jeppes – fritt etter Ludvig Holbergs møter vi en Jeppes vi aldri før har sett.

IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

Jeppes er flyttet nærmere 300 år fram i tid, og har funnet veien til nåtidens moderne Tromsø. Men foruten det, er Jeppes stort sett den samme alkoholiserede seg. Dagens Jeppes er bosatt i Strandvegen, og er en alkoholisert Afghanistan-veteran med et ulykkelig kjærlighetsforhold til både konen Nille og «Gutan» i TIL, som til å med er for lat til å nave.

Jeppes som kveldens underholdning

I den moderne versjonen er det nåtidens baroner, millionærene, samfunnstoppene og

politikerne som spiller Jeppes et puss. På vei fra Strandvegen til Eurospar for å handle med husholdningsbudsjettet blir fristelsen for stor for Jeppes, som i kjent stil ender opp på stampuben. Når matbudsjettet så er drukket opp på russisk vodka segner han deretter om på Sørsjeteen, også i kjent stil. Der finner milliardærfruen Mille Farmand Jeppes liggende fordrunken. Hun skal senere samme dag ha en åpning for sitt nye hotell i Tromsø, og bestemmer seg for å bruke Jeppes som et sosialt eksperiment og han blir kveldens underholdningsbidrag.

FOTO: HÅLOGALAND TEATER/GISLE BJØRNEBY

Førsteklasses regi

Den moderne versjonen av Jeppes er en forestilling som vil treffe de fleste, og gjenkjennelsesfaktoren er også stor når handlingen er lagt til byen. Regissør og medforfatter Ketil Høegh benytter også muligheten til å sende et stikk til lokale hendelser og aktualiteter, som blant an-

net høye hotellbygg. Man skal dog være forsiktig med å tulle med klassikerne, men her har Høegh funnet den perfekte balansegang. Det er med på å gjøre stykket levende og samtidsorientert.

Mesterlig Sørbøe

Forestillingen gir full pakke, og på scenen blir Jeppes-skik-

kelsen spilt av en fantastisk Finn Arve Sørbøe, som i seg selv er verdt billett-kronene. Og med seg på scenen har han et kompani av dyktige skuespillerkollegaer som gjør det hele til en komplett og fantastisk opplevelse, og de får med seg salen hele forestillingen i gjennom. Jeppes hadde premiere 11. september, og spilles til 12. oktober.

annonse

Studere på Svalbard?

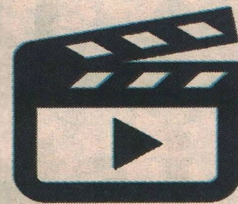
Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. oktober

Mer info: www.unis.no

FILM SCOOP

Verdensteateret i Tromsø arrangerte Stumfilmdager for åttende gang i år og de nølte ikke med å tilfredsstille publikum med noe som passet for alle, enten det er familie/barnefilmer, noe for filmentusiaster, eksperter eller bare en helt alminnelig studentopplevelse med øl, kos og pinlig stillhet.

ALEXEI SMIRNOV
ARNOVOS1991@GMAIL.COM

I større grad ble jeg forbløffet over den originale versjonen av «Phantom of the Opera» fra 1925 regissert av Rupert Julian (tydeligvis fantes det en tysk filmatisering fra ni år tidligere som ikke lenger eksisterer). Den fungerer på mange plan, både som et kjærlighetsdrama, omringet av det man først tolker som overnaturlige elementer, samt en skrekkfilm via bruken av det publikum ikke vet som virkemiddel, for så å direkte sjokkere seeren med nifse skildringer. Mangelen på lyd og den stadige oppbyggingen av musikk og tempoet gjør også opplevelsen skremmende. Disse effektene var trolig mer effektive på 1920-tallet fremfor dagens filmkretser, men det er likevel bemerkelsesverdig ettersom dette faktisk ble sett på som en av de mest groteske og skremmende filmene rundt dette tidsrommet, med filmer som Nosferatu (1922) basert på historien om Dracula. Bruken av farger i «Phantom of the Opera» er også fascinerende. Det er storartet og veldig tilfredsstillende de få gangene det faktisk brukes. Perioden var ikke begrenset av mangelen på lyd men også mangelen på farger, og dette bildet var et av de første som brukte farger i et ellers svart-hvitt verk.

Stumfilmperioden varte i hovedsak fra 1895 til omkring 1929. Selv om mange tror at «Arrival of a train at La Ciotat» fra 1895 er den første filmen noen gang, var det faktisk en rekke andre korte snutter det året som ble gitt ut både samtidig og tidligere. For ikke å snakke om bildesammenspleisinger ved hjelp av ett eller flere fotoapparat, slik som «The Horse in Motion» fra 1878, om man da er villig til å kalle det «film». Det er morsomt hvordan film, denne nye formen for kunst og underholdning, originalt siktet mot arbeidsklassen, altså mennesker med lav utdanning, som veldig simpel og billig underholdning. Frem til lydfilmens gjennombrudd ryddet stumfilmæraen veien til en kraftig utvikling innenfor filmmediet, og gjorde den til en av de fremste formene for underholdning den dag i dag. «Phantom» klør en spesiell form for kløe med tanke på statusen til filmmediet i 1925, som fortsatt var en underlegen kunstform i forhold til litteratur, kunst og teater. Den konstruerte en filmatisering av et litterært verk, som handler om opera og etter hvert ble omgjort til et klassisk teaterstykke. Altså blander man teater, film og litteratur gjennom denne fortellingen

der nettopp historien og karakterene er midtpunktet.

Lon Chaney som spiller fantomet selv, klarer å gi deg en karakter som er stolt og selv-sikker så lenge maska er på, lettere uforutsigbar og en håpløs romantiker. Men som vi alle visste beviser denne filmen at utsende er alt som teller. Disse skuespillerne var mestere på det de gjorde og det beste eksempelet var muligens den andre sekvensen med filmer jeg så på lørdagen: «Kult og kort for stort og smått». Når man tar bort en av de viktigste sansene, må man sørge for å kompensere. Overdreven kroppslig miming og lite subtile ansiktstrykk virker fremmed samt lite autentisk den dag i dag, men disse teknikkene var «state of the art» rundt denne perioden. Om man ser godt etter, er «Phantom of the Opera» en

skikkelig action blocksbuster, muligens den mest effektive av sitt slag. Skulle man være kritisk kunne man sagt at den inneholder den minst sexy maska i verdenshistorien, men jeg etterlater moteanalysen til noen andre.

De andre filmene jeg fikk med meg var spesielt anbefalt for barn, og var en fantastisk form for mørk, klossete humor. Gud vet hvor mange som faktisk skadet seg på settet mens innspillingen pågikk. Noen av de aspektene som er generelt akseptert fra stumfilmperioden er selvfølgelig praktiske effekter, noe man sjeldent ser den dag i dag med tanke på CGI, dataskapte bilder, og alt det vi ser på som spesialeffekter. En av filmsnuttene innebar for eksempel to personer som syklet på en dobbelsykkel de ikke hadde lært seg å bruke. Hele sekvensen minnet om en forhistorisk «Jackass»-episode. Det bys altså på skikkelig slapstick-komedi, ikke langt unna det Charlie Chaplin holdt på med, bare mørkere og mer vulgært.

For ikke å glemme det viktigste med hele opplevelsen rundt Stumfilmdager, live musikken. Denne delen av visningene var utrolig underholdende. Av de jeg så var selvfølgelig «Phantom of the Opera» høydepunktet med forskjellige typer slagverk, keyboard, fløyter og trekkspill. Minst tre artister var involvert i det å gi filmen en helt unik følelse via lyd, og når klimakset viste seg, trappet de musikken opp på en slik måte at man helt glemte at dette var en eldgammel film fra begynnelsen av forrige århundre. Publikums innlevelse var en direkte faktor av musikernes innlevelse.

Det er en meget god ting at vi har et slikt tilbud i Tromsø, og om de fortsetter med klassikere som «Phantom of the Opera» kan vi forvente mer neste år. Enten det var humor, drama, skrekk eller generell underholdning, overrasket disse stumfilmene meg virkelig og det anbefales på det kraftigste. Som sagt var dette den åttende gangen Stumfilmdager har blitt arrangert, og fra det jeg så kommer det ikke til å bli den siste.

FOTO: PRESSE

STUMFILMDAGER

Phantom of the Opera

Utgivelse: 1925

FOTO: PRESSE

KJEMIEN RUNDT OSS

BJARTE AARMO LUND
BJARTE.LUND@GMAIL.COM

Tema for årets forskningsdager er "eit hav av løyndom", og mye av norsk forskning er rettet inn mot det som lever i havet. Og det er uenkelig mye spennende i havet, vi finner stadig nye arter og molekyler som har potensiale til å gi oss nye medisiner.

Men vann i seg selv er utrolig spesielt. Det er vanskelig å se for seg liv uten vann, og kun de mest ekstreme organismene på jorda overlever tørking.

Vann består av to hydrogenatomer og ett oksygenatom. Oksygenatomet er større enn hydrogenatomene, og trekker mer på elektronene enn hydrogenatomene gjør. Det gjør at vannmolekylene får en positiv pol og en negativ pol. Hvert vannmolekyl kan lage bindinger til fire andre molekyler, og det er dette som gjør vann så spesielt.

Vann kan nemlig løse opp salter ved å lage ion-dipol bindinger, som får ionene i saltene til å gå fra hverandre.

Men vann har flere triks i emnet og kan løse opp forbindelser som ikke er ioniske gjennom å danne hydrogenbindinger. Gasser slik som karbondioksid og oksygen løser seg også i vann, gjennom dipol-indusert dipol-bindinger og dispersjonskrefter.

Vann kalles ofte det universelle løsemiddelet på grunn av disse egenskapene. Cellene våre er helt avhengige av vann for å fungere, selv om det er svært viktig for cellen å avgrense hvor mye vann som skal komme inn i cellen.

Vann-molekylet har en liten bøy, vinkelen mellom hydrogenatomene skulle vært 109 grader, men på grunn av elektronoverskuddet til oksygenet er vinkelen kun 104,3 grader når vann er i flytende form. Når vann fryser til is dannes alle hydrogenbindingene, og vinkelen ender opp på 109 grader. Dette gjør at vann får lavere tetthet i fast form (is) enn når det er flytende, i motsetning til de fleste andre stoffer. Det er viktig for organismer som lever i innsjøer, siden isen flyter opp på toppen av vannet og på den måten isolerer vannet på bunnen. Når vann fyller sprekker og hull i fjell og steiner og fryser til, vil det over mange år knuse stein og danne sand og dermed legge grunnlaget for ny jord.

Ved fire grader celsius har vann sin høyeste tetthet siden det er en blanding av ordnede vann-molekyler (som i is) og uordnede vann-molekyler som fyller opp mellomrommene mellom de ordnede vann-molekylene. Dette skaper bevegelse i innsjøer, på vinteren synker vannet når det blir kaldt, og på våren når isen smelter og vannet når fire grader, synker det også. Og når noe vann synker, må vann lengre ned stige opp. Dette blander opp vannet, og lar næringsstoffer som ellers ville sunket til bunns bli tilgjengelig i hele vannet.

Vi som bor i Tromsø er vant med å ha jevne temperaturer, det blir aldri veldig kaldt, men heller ikke særlig kaldt. Havet som omgir oss bidrar til å holde temperaturen fast. Vann har på grunn av alle hydrogen-bindingene det kan danne en svært høy varmekapasitet, altså det trengs mye energi for å øke temperaturen (og mye energi må taes bort for at den skal synke). I Tromsø svinger temperature fra -4 grader celsius (januar-februar) til 12 grader celsius (juli), til sammenligning svinger temperaturen på månen fra 100 grader celsius til -150 grader celsius i løpet av dagen.

Det går også med masse energi for å få vann til å fordampe, og det er viktig for at vi skal holde oss i live. Et gjennomsnittlig menneske har 40 kg med vann i kroppen, og produserer 10000 kJ med varme hver dag (3kWh, 2400 kalorier eller 1/8 av energien i 1kg brennende bensin). Om ikke vann fordampet fra kroppen vår (og brukte mye energi på det) ville kroppstemperaturen økt med flere titalls grader, noe som ville drept enhver.

H₂O
Vann

FOTO: BJARTE AARMO LUND

LUTONG BAHAY

by Aravel June Ligtas

CHICKEN LOLLIPOPS

Ingredients:

10 pieces chicken wings
1 ½ cups homemade breadcrumbs
2 pieces raw eggs
¼ cup all-purpose flour
1-teaspoon salt
¼ teaspoon ground black pepper
3 cups cooking oil

Lutong Bahay, in tagalog means Home-cooked. This column aims to let students feel-at-home even how many miles away in reality. These recipes hope to inspire students of cooking and trying other dishes that are simple and not so expensive. This will also encourage others to share their simple yet delectable 'Lutong-Bahay' dishes to everyone.

Happy cooking!

What to do:

1. Divide the chicken wings into 3 parts by slicing through the joints. Set aside the wingtip for other possible uses.
2. Shape the wing to look like a lollipop. You should have two parts of the chicken wing by now: the one with a single bone and the one with two bones. Start by selecting the part with one bone.
3. Separate the meat from the bone by sliding a sharp knife around the tip of the bone where meat is still connected (do not cut through the bone).
4. Place the wing vertically on top of a flat surface while holding the part where the knife passed.
5. Gently push downward while gripping the bone with your thumb and index finger until the meat slides down.
6. Arrange the meat by inverting the inner part until a lollipop shape is formed. Note: Do the

same procedure for the part with two bones. However, you need to first detach the smaller bone before commencing.

7. Season the chicken lollipops with salt and pepper and let it stand for at least 15 minutes.
8. Crack the eggs and transfer to a bowl then whisk.
9. Gradually add-in the all-purpose flour while whisking until a batter is formed.
10. Dip the chicken lollipop on the batter then dip into the breadcrumbs.
11. Heat the oil in a cooking pot then deep fry under medium heat until golden brown (about 8-10 minutes)
12. Remove the chicken from the oil and let them stand until the paper towel absorbs excess oil.
13. Serve with your favorite dip.

Share and enjoy!

PHOTO: ARAVEL JUNE LIGTAS

missed connections

ILLUSTRASJON: MANON COURTAUX

To the hot Italian pizza cook: Please, give me another chance. I know I screwed up with putting ketchup and a pineapple on my pizza. But I really hoped for some inter-cultural exchange with you. Maybe you can show me how to put the right stuff in right places?

To the annoying couple in love, kissing in the library: You remind me of how cool my life was before I was admitted into the Masters in Indigenous studies.

To the woman in the Ørndalen forest: I saw when you forgot your buckets filled with tons of delicious blueberries. Sorry that I stole them. But my back hurts so much from all the blueberry picking. You did a great job by the way!

To the German-Russian couple living downstairs: I can no longer stand your multilingual shouting. I am close enough to deal with you in my Sicilian way. Or just do not forget to lock your fridge because something might happen to your milk.

To my moron ex-boyfriend: You looked like a

father of ten when we were together. Now you look even worse. What happened to you? Text me! I love hearing good news.

To my girlfriend: I am so happy I have you, baby. But why is there so many well hidden folders in your computer with all the lesbian stuff? I don't understand it??? And why do you never cuddle with me? T.

To my supervisor: I would really appreciate it if you stopped traveling around the world with the hundreds of thousand crowns you get from the university for supervising me!!! I need you more than the indigenous people in Djibouti!!!!

To the girl in my kitchen who turns on the wrong cooking plate: Your soup never started boiling and you burnt my dinner.

To the lovely student who threw up on the stairs in Prestvannet: I see what you did there! I would recommend less red jelly shots and less kebab with red sauce. Also, are you five years old, can you not even clean up after yourself??

What do mice do when they're at home?

Mousework !

PHOTO: OLGA SHAVRINA

utroscope

Aries: People say you're boring and sometimes you even bore yourself. But hey, at least the money keeps rolling in the form of alcohol you smuggle from Finland and sell to all of your friends.

Taurus: The bad news just keep piling up, but maybe you should have a day off from worrying and go and have a beer at Bazinga or something. Just remember that you only have money for that one drink or it will be financially ruin you.

Gemini: Your significant other will leave you for someone else who's better dressed and has more money than you, but it's okay because you never really loved him or her anyway. Besides, this offers you a great reason to hit the huge tub of chocolate ice cream you've been saving just for this day.

Cancer: I know you miss your parents and the cute guy/girl next door back home but maybe you should lay off waffles and chocolate for a while. Just saying. Your bank account might thank you too!

Leo: You think you're the best thing ever but in reality you're doomed to stay in obscurity, unless you do something about that attitude. A new haircut and personality might help too.

Virgo: No one wants to share lunch with you and you are wondering why. Well, the reason is that you're just no fun anymore, that's why.

Libra: Your sense of orientation is seriously missing this week. Not only you can't make it to the classes, but you're in grave danger of getting lost in the Labyrinth as well. Maybe you should buy a compass.

Scorpio: You are jealous of your friend's success, but don't let that stop you from reaching even higher. If starting from zero seems too daunting, you can always cheat by taking the Fjellheisen.

Sagittarius: Your wanderlust has taken you to some seriously weird places, but this latest stunt is taking things too far. Maybe you should think about your family and friends next time.

Capricorn: You will meet a tall and dark stranger, who will witness you stumbling over your own feet and falling face down on their lap. In front of all your friends too.

Aquarius: There's no cure for curiosity but dating your professor in secret might be a bit too much. Just make sure your relationship isn't affecting your grades negatively and you'll be fine.

Pisces: Your uncertainty is not attractive, which makes you even more insecure. Try learning a new skill or even taking a shower.

ILLUSTRASJONER: MARIE SELJHAUG JOHANSSON

Utopias frivillige:

Journalister
Aaron Teschner
Alexei Smirnov
Alessandro Belleli
Anna Zakrzewska
Aravel June Ligtas
Barbora Kalincová
Bjarte Aarmo Lund

Christian Nilsen
Emma Jensen
Emila Bernacka
Erik Barbuti
Francesco Pogliano
Henrik Vikeby
Ida Bing
Karoline Dalby
Lila Gleizes
Lyonel Perabo

Magdalena Hestholm
Mariano Macchi
Matthew Lynch
Nicolas Dewulf
Nils Hollmichel
Sara Lupini
Tiina-Maaria Laihi
Thea Vinge
Timme Ellingjord

Korrektur:
Andrej Sagaidak
Emma Jensen
Emilia Bernacka
Henrik Vikeby
Joshua Hanger
Matthew Lynch
Nicolas Dewul
Simon Steinnes

Fotografer
Alessandro Belleli
Aldwin Boutteville
Borja Fernandez Alberdi
David Groat
Eira Trigeiro
Geir-Inge Buschmann
Magdalena Hestholm
Muhammad Bilal
Sarah Galantini

Illustrasjon:
Eva Salman
Julie Hagerup
Mateusz Motyka

Layout
Francesco Verugi
Lucas Lindinger

KALENDER

19. september - 3. oktober 2013

torsdag 19. september

Moddi driv 21:00

fredag 20. september

Fredagskombo	driv	21:00
Dreamcatcher POP	driv	22:00
Ida Jenshus	Blå Rock	22:00

lørdag 21. september

Down Under Up North	Nordnorsk Kunstmuseum	14:00
The Burmese Harp	Verdensteatret	15:00
T.S.Q. release concert	Rådstua Teaterhus	19:00
Partylørdag	driv	23:00

søndag 22. september

Før soloppgang	Verdensteatret	17:00
Før solnedgang	Verdensteatret	19:00
Come Shine	Kulturhuset	20:00
Før midnatt	Verdensteatret	21:00
Jonas Fjeld	Verthuset Skarven	20:00

mandag 23. september

Mandagsrock	driv	20:00
The Games We Play	Kulta	18:00

tirsdag 24. september

Lesetirsdag driv 16:00

onsdag 25. september

ISU: Speed Dating	Bazinga	18:00
Studentquiz	driv	19:00
Strings	Verdensteatret	19:00

torsdag 26. september

Språk og Film: Et øga Rødt	Verdensteatret	19:00
Veslemøy Synsk	Kulturhuset	20:00
Lido Lido	driv	21:00

fredag 27. september

Odd Nordstoga & Ingebjørg Bratland	Kulturhuset	20:00
Red Headed Sluts & The Wolves	Bastard	20:00
Kid Exodus	driv	22:00

lørdag 28. september

Nikolay og Alexandra	Verdensteatret	14:00
Partylørdag	driv	23:00

mandag 30. september

Mandagsrock TINNITUS driv 21:00

torsdag 3. oktober

Mozart, Kraggerud og prøvespillet Kulturhuset 19:30

MUSIKK FILM ANNET TEATER
KUNST DRIV

calendar layout by Lukas Lindinger

WWW.UTROPIA.NO